СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 | РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK | PRICE $1.00

РІК CXV | П'ЯТНИЦЯ, 12 ЧЕРВНЯ 2009 РОКУ | ЧИСЛО 24 | VOL. CXV | FRIDAY, JUNE 12, 2009 | No. 24

НА ТЕМИ ДНЯ

Ю. Тимошенко і В. Янукович – зміна позицій, В. Ющенко – останній лицар Конституції

Євген Магда,
УНІАН

КИЇВ. – Коаліційні перемовини завершилися 7 червня гучним розривом. Віктор Янукович після відвідин Києво-Печерської лаври заявив про власну непохитну прихильність ідеї всенародних виборів глави держави і неможливості поспішного внесення змін до Конституції. Експерти вважають, що він несподівано виріс як політик.

Юлія Тимошенко і Віктор Янукович в Секретаріяті Президента України 27 липня 2006 року. *Фото: архів УНІАН*

Проти власної волі соратники Юлії Тимошенко і сама прем'єр потрапили в пастку. Вони настільки захопилися переписуванням положень недосконалої Конституції, що проґавили вихід В. Януковича з-за столу переговорів. У результаті Ю. Тимошенко була вимушена висловити у недільний вечір власні роздуми про причини, що штовхнули її на переговори з реґіоналами, приправивши все заявою про готовність перемогти на президентських виборах. Фактично вона сама себе перехитрувала, і тепер їй доведеться докласти чималі зусилля для збереження позицій.

Арсеній Яценюк вже пообіцяв ініціювати референдум з питання внесення змін до Конституції.

Напевно, виросте авторитет і Віктора Ющенка, який проявив себе як останній лицар Конституції в її нинішній редакції. Президент практично впродовж всього тижня (див. стор. 3-5) обіцяв не допустити обрання свого наступника у Верховній Раді.

Розраховувати на сплеск працездатности Верховної Ради в ситуації, що склалася, не доводиться, оскільки існуюча коаліція не має в своєму розпорядженні необхідних голосів для ухвалення рішень. До речі, переговори про конституційні зміни показали, що ідея закритих партійних списків себе вичерпала. Ситуація, коли три сотні парляментаріїв перебувають в щасливому невіданні щодо підсумків переговорів своїх провідників, не додає ні стійкости політичній системі, ні авторитету державі.

Президент України Віктор Ющенко на засіданні Ради Національної безпеки і оборони 5 червня. *Фото: прес-служба Президента України*

Стабільними для України залишаються хібащо проблеми в питаннях оплати газу, що йде з Росії. Засідання Ради Національної безпеки і оборони з цього питання 5 червня Ю. Тимошенко проіґнорувала. Це дозволило В. Ющенкові виступити в ролі одноосібного рятівника країни й Европи, який відкрив сховища Національного банку для виділення „Нафтогазу України" необхідної для погашення заборгованости суми.

В Еленвілі відбувся 50-ий злет Спілки Української Молоді

Оксана Бартків

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – Впродовж відзначень Дня пам'яті 23-24 травня 339 юнаків та юначок з 13 відділів Спілки Української Молоді (СУМ) східнього узбережжя США приїхали на оселю СУМ, щоб взяти участь у ювілейному, 50-му злеті СУМ. Цьогорічний злет пройшов під гаслом: „Хто борець – той здобуває світ!", а темами були 100-річчя з дня народження Степана Бандери, „Київ – столиця України", „Народне мистецтво Буковини", 60-річчя СУМ в Америці.

Підготував та провів злет Відділ СУМ в Пасейку.

До команди злету СУМ ввійшли Маріяна Косцьолек-Завойська, Роман Вітек, Лілліяна Худолій, Ляриса Дідух, Павло Фіголь, Ігор Лукашук, Роман Дідух, Петро Зєлонка, Іван Котис, Адріяна Рось, Зенко Бетлей, Роман Андрах, Данило Вітек, Таня Журавська, Тамара Падко, Стефан Порада, Олена Галькович, Роман Верний, Зоряна Ковбаснюк, Анна Курнявка, Богданка Шафран, Орися Дмитренко, Теодор Боднар, Оля Кузевич, Дарка Грицков'ян,

(Закінчення на стор. 10)

Учасники 50-го злету СУМ в Еленвілі, Ню-Йорк. *Фото: Тарас Гнатишин*

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Ю. Тимошенко йтиме в президенти самостійно

КИЇВ. — Прем'єр Юлія Тимошенко заявила, що самостійно йтиме на вибори президента, і впевнена в своїй перемозі. Цю заяву вона зробила 7 червня, після повідомлень про провал переговорів між Бльоком Юлії Тимошенко (БЮТ) та Партією Реґіонів (ПР) про створення парляментської коаліції. Обидва учасники переговорів заперечують, що частиною їхніх домовленостей мали стати зміни до Конституції, внаслідок яких було б запроваджено обрання президента Верховною Радою. Віктор Янукович, провідник опозиції, сказав, що категорично проти обрання президента в парляменті. Прем'єр Ю. Тимошенко звинуватила В. Януковича в провалі переговорів. Прем'єр заявила, що В. Янукович вийшов з переговорів через її незгоду підняти вікове обмеження для кандидатів у президенти до 50 років. Якби таке обмеження справді було запроваджене, Арсеній Яценюк, якому 35, не зміг би кандидувати. Свої переговори про створення коаліції з ідеологічними супротивниками Ю. Тимошенко пояснила тим, що для боротьби з кризою потрібні антикризові закони, які мала б прийняти ця коаліція. Антикризові законопроєкти вже кілька місяців не може прийняти Верховна Рада; політичні сили звинувачують у цьому одна одну. *(Бі-Бі-СІ)*

Звільнили міністра оборони Ю. Єханурова

КИЇВ. — Верховна Рада 5 червня проголосувала за звільнення Юрія Єханурова з посади міністра оборони. Ю. Єханурова вважають останнім союзником Президента Віктора Ющенка в уряді. В голосуванні взяли участь 398 депутатів, 363 – проголосували „за". Міністра звільнили після того, як прем'єр Юлія Тимошенко звинуватила Міністерство оборони в корупції та зловживаннях. Ю. Єхануров заявив, що та інформація не відповідає дійсності, а перевірка, за його словами, відбувалася з грубими порушеннями. В уряді Ю. Тимошенко тепер немає міністрів фінансів, закордонних справ і оборони. Раніше парлямент звільнив іншого ставленика Президента – міністра закордонних справ Володимира Огризка – після того, як він попередив посла Росії Віктора Черномирдіна про можливе вислання з України за його недипломатичні заяви на адресу українського керівництва. А міністер фінансів Віктор Пинзеник сам склав повноваження, посилаючись на розбіжності у поглядах з прем'єром. Окрім цього, парлямент намагався звільнити міністра внутрішніх справ Юрія Луценка – після скандалу на німецькому летовищі, але у Верховній Раді забракло голосів. В офіційній постанові про звільнення Ю. Єханурова зазначено, що вона пов'язана з численними порушеннями, з незаконними акціями з спеціяльною технікою, задіяною в ліквідації об'єктів збереження ядерної зброї. На розгляд питання про своє звільнення Ю. Єхануров не прийшов, оскільки брав участь у засіданні Ради національної безпеки і оборони. Провідник депутатської групи „За Україну" В'ячеслав Кириленко назвав рішення про звільнення Ю. Єханурова „політичною розправою". Ю. Єханурова призначили міністром оборони наприкінці 2007 року. Раніше він був депутатом Верховної Ради, а у 2005-2006 роках – прем'єр-міністром України. *(Бі-Бі-Сі)*

Аварія на шахті в Донецьку

ДОНЕЦЬК. — 8 червня вранці на шахті ім. Скочинського стався вибух. Президент України Віктор Ющенко доручив Прем'єр-міністрові України Юлії Тимошенко невідкладно утворити урядову комісію з метою розслідування причин аварії, що сталася в Донецьку та надання допомоги потерпілим, а також розробити та затвердити комплексний плян заходів з ліквідації наслідків аварії. За вислідами розслідування причин аварії глава держави просить вжити передбачених законом заходів щодо притягнення винних осіб до відповідальности. Урядову комісію з розслідування причин та обставин аварії на шахті очолив міністер вугільної промисловости Віктор Полтавець. З 53 гірників, що перебували під землею під час вибуху, врятовано 39 осіб. Рятувальники виявили тіла дев'ятьох загиблих гірників. Невідомою залишається доля чотирьох гірників. Аварійно-рятувальні роботи тривають. *(Прес-служба Президента України, „Кореспондент")*

Зміни у Партії Реґіонів

КИЇВ. — 9 червня відбулося засідання Політичної ради Партії Реґіонів. „Відповідно до статуту, політрада Партії Реґіонів прийняла рішення про відрахування з партії Інни Богословської на основі її заяви про намір кандидувати на посаду президента України. Відраховано з партії також Олександру Кужель, а з фракції – Тараса Чорновола", –повідомив народний депутат Вадим Колесніченко. Він нагадав, що Т. Чорновіл раніше уже був відрахований з партії на підставі його заяви. Усі члени політради одностайно підтримали заяву провідника партії Віктора Януковича про необхідність всенародного обрання Президента України. На засіданні політради йшлося про те, що всі члени партії повинні працювати єдиною командою на загальну перемогу на президентських виборах. *(„Кореспондент")*

Прийнято закон про всеукраїнський референдум

КИЇВ. — Верховна Рада України 9 червня ухвалила Закон „Про всеукраїнський референдум". Його підтримали 296 народних депутатів. Прийнятий документ визначає правові засади, організацію та порядок проведення всеукраїнського референдуму. Законом передбачено, що всеукраїнський референдум – це спосіб прийняття громадянами України рішень з питань загальнодержавного значення шляхом таємного голосування. Його предметом можуть бути будь-які питання, за винятком тих, з яких референдум не допускається згідно з Конституцією України. Всеукраїнський референдум проголошується з народної ініціятиви на вимогу не менш як 3 млн. громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по 100 тис. підписів у кожній області. Всеукраїнський референдум з народної ініціятиви проголошує Президент України. *(„День")*

В. Яворівський позбувається опозиції

КИЇВ. — Президія Національної спілки письменників України (НСПУ) 6 червня виключила з цієї організації редакторку відділу газети „Літературна Україна" Галину Тарасюк, яка є ініціятором кампанії щодо усунення Володимира Яворівського з посади голови НСПУ. Її та головного редактора „Літературної України" Михайла Сидоржевського звільнили з посад у газеті. Виданням тимчасово керуватиме заступник В. Яворівського Василь Шкляр. „Офіційним приводом для виключення стало те, що я отримала дві земельні ділянки в Броварському районі, які нібито мали виділити Спілці письменників. Але я їх отримала згідно з законом, як жителька Броварів", – зазначила письменниця. За її даними, з складу президії спілки виключено також відомих письменників, лавреатів Шевченківської премії Юрія Мушкетика, Павла Мовчана, Любов Голоту, Олеся Лупія, Марію Матіос. На засіданні в квітні Рада НСПУ відмовилася оголосити недовіру В. Яворівському. Його заступники Віктор Баранов та Михайло Слабошпицький, після жорсткої критики на адресу В. Яворівського, закликали все ж таки не усувати В. Яворівського. Раніше керівництво НСПУ звинувачувалося в численних махінаціях з майном спілки. *(„Українська правда")*

ВР посилила покарання за наругу державних символів

КИЇВ. — Верховна Рада України внесла зміни до Кримінального кодексу, які посилюють відповідальність за наругу над державними символами України, а також чужоземних держав. За ухвалення закону Про внесення змін до Кримінального кодексу України проголосували 228 з 429 народних депутатів, зареєстрованих у залі. Цим законом встановлено кримінальну відповідальність за наругу над державним прапором України, державним гербом України, публічну наругу над державним гимном України – у вигляді позбавлення волі на термін до трьох років. Крім того, у Кримінальному кодексі залишається норма про те, що такі дії караються до 150 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і арештом терміном до шести місяців. Також прийнятими змінами до кодексу передбачено покарання за наругу над символікою чужоземних держав – позбавлення волі на термін до двох років. Верховна Рада посилила відповідальність за наругу над могилами. *(„Кореспондент")*

Ю. Луценко очолив Раду міністрів країн СНД

ЯЛТА. — Міністер внутрішніх справ Росії Рашид Нургалієв передав міністрові внутрішніх справ України Юрієві Луценкові повноваження голови Ради міністрів внутрішніх справ країн-учасниць Співдружности незалежних держав (СНД). Про це Р. Нургалієв заявив під час відкриття засідання Ради міністрів внутрішніх справ країн СНД 4 червня, в Ялті. *(„Кореспондент")*

Найкорумпованіша влада серед країн колишнього СРСР – в Україні

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — 3 червня правозахисна організація „Transparency International" оприлюднила так званий „Гльобальний корупційний барометр". Цей звіт, оснований на опитуваннях десятків тисяч громадян 69 країн світу, видається щорічно зусиллями згаданої організації. Теперішнє дослідження виявило, що Україна за поширеністю корупції у владі та правосудді посідає найвищу сходинку серед країн колишнього СРСР. Як пояснює директор у справах европейського та центральноазійського реґіону „Transparency International" Міклош Маршал, в Україні – найгірша ситуація серед так званих „нових незалежних країн", куди зараховують колишні радянські республіки. Рівень корупції у державних установах України становить 4.5 бала, а оцінювання проводили за системою, де 5 балів – найгірший показник. М. Маршал додає, що найтривожнішим вислідом опитувань в Україні є те, що громадяни вважають неефективними зусилля влади у боротьбі з корупцією – 73 відс. опитаних українців переконані, що влада не займається подоланням цього явища. (*Радіо „Свобода"*)

В. Путін погрожує залишити Европу без газу

МОСКВА. — Наявні проблеми з Україною у газовій сфері можуть спричинитися до зупинки транзиту в Европу уже наприкінці червня, – заявив 3 червня прем'єр-міністер Росії Володимир Путін. Так, наголосив В. Путін, Евросоюз не бажає надавати фінансову допомогу Україні за оплату контрактів з постачання газу. В. Путін попередив, що у разі порушення контрактів „Газпром" може припинити постачання газу. „Усі наші звернення до комісії Европейських співтовариств успіху не принесли. Відповідь одна – для України у нас грошей немає", – заявив російський прем'єр. В. Путін також зазначив, що, відповідно до наявних контрактів, при першій же затримці з оплатою „Газпром" має право вимагати передоплату. „Як тільки передоплати не буде, не буде й газу", – підкреслив В. Путін. За словами глави уряду Росії, „Газпром" буде доставляти (в Україну) рівно стільки, скільки буде оплачено. Також В. Путін зазначив, що „без запомпування газу у підземні сховища Україна вижити не зможе, тож вона буде змушена відбирати газ з експортної труби". *(„Кореспондент")*

Президент України Віктор Ющенко: „Мова йде про державний переворот“

У внутрішній політиці України назріває критичний момент, який в оцінках переважної більшости аналітиків, українських і закордонних, асоціюються з державним переворотом: заради збереження влади і забезпечення своїх партійно-олігархічних інтересів зливаються в небезпеченому для демократії альянсі дві донедавна ворожі одна до одної парляментські сили – фракція Партії Реґіонів і Бльок Юлії Тимошенко. На практиці це означало б, що весь вплив у суспільстві був би узурпований цими двома партійно-фінансовими кланами. З якихось причин коаліція не стала фактом, але небезпека не зникла. Як бачить цю ситуацію Президент України, наші читачі довідаються з його відповідей на запитання кореспондентів УНІАН Олени Гітлянської, Олександра Харченка та Володимира Ільченка, котрі мали розмову з Віктором Ющенком 3 червня.

– Вікторе Андрійовичу, нині говорять про високу ймовірність створення коаліції у складі Партії Реґіонів та Бльоку Юлії Тимошенко. Ви неодноразово підкреслювали, що не допустите такого розвитку подій. Як усетаки Ви діятиме в такому разі?

– Знаєте, це не самоціль – не допустити коаліції. Зрештою, це не моя компетенція, а компетенція тих політичних сил, які представлені в українському парляменті. І очевидно, що консолідація політичних сил – це мрія будь-якої нації. Але тут і собака зарита – консолідація заради чого?

Уся Европа, весь чесний демократичний світ виходить з того, що політична консолідація є засобом реалізації національних пріоритетів. Це те, чого чекають мільйони людей, заради яких здійснюється така консолідація політичних сил. І як правило, це робиться публічно, бо добра справа завжди публічна. Злочинна ж справа – завжди утаємничена. Сьогодні, коли ми гадаємо про предмет консолідації, тут і виникає запитання...

Очевидно, що створення коаліції – це не питання сьогоднішнього дня, воно є постійним. Скільки я перебуваю на посаді президента – постійно ця мрія була. У неї були піки, у неї були успіхи, або майже успіхи, як, наприклад, 2 вересня 2008 року, коли на ранок БЮТ і Партія Реґіонів почали скорочувати повноваження президента в неконституційний спосіб, передавати ці повноваження спікерові Верховної Ради, бо для того, щоб заманити в тенета спікерства одного з союзників Юлії Володимирівни, треба було посилити вагу посади спікера...

Незаконним шляхом, але байдуже... У цьому загроза політичній стабільності – коли ми стаємо заручниками одного чи двох „наперсточників“, які виставляють пріоритети не з точки зору національних цілей, а з точки зору того, де я і де я буду через півроку-рік у цій системі влади.

І тому я можу заявити, що такий спосіб формування коаліції, очевидно, засвідчує: мова йде не про добрі справи, мова йде не про те, як принести стабільність і спокій країні. Ідеться про те, як розділити країну до 2015-го, а потім 2020 року на двох, я б навіть сказав – не на дві політичні сили, а на двох гравців, на двох людей, які можуть через маніпуляції, через відповідні привілеї, яких вони набувають, по суті похоронити національну демократію, европейський вибір і все, що з цим пов’язано.

Урешті-решт, це проблема кожної людини, це не є проблемою президента, тих чи інших політичних сил. На мій погляд, так формується злочин проти свободи, проти демократії, і тому це насторожує. Методи, якими це робиться, як на мене, приторні, принизливі, вони роблять з громадян, з виборців отару овець.

Пропонується на один рік продовжити повноваження мерів і місцевих рад... Начебто з благородних мотивів – мовляв, давайте термін обрання до місцевих органів влади гармонізуємо з центральним рівнем. У принципі це можливо, але цим правом мають користуватися не ті, хто зараз є при владі, – тоді не буде політичної корупції.

Це право мають отримати ті, хто прийде після нових виборів на новий термін. Тоді в цьому є правда, у цьому є логіка, що ти дбаєш про якусь гармонізацію. Хоча в даному випадку, я розумію, мова не йшла про гармонізацію.

Чому в будь-якій країні президент не може сам собі призначити платню, чому є практика підвищення будь-яких соціяльних стандартів високопосадовців лише для наступників (стосується це пенсій, чи, скажімо, платні)? Щоб не було конфлікту інтересів. Ти не можеш за рахунок держави змінювати собі статус, коли ти вже призначений.

Або чому так активно обговорюється тема продовження повноважень чинного парляменту на три роки? Це що, стабільність? Очевидно, ні. Право обиратися, мати мандат, який тобі делеґує виборець, – це святе право української Конституції. У цьому суть основ демократії – ти не можеш сам себе обрати чи пролонґувати свій термін, це неможливо, цього демократія не допускає.

Чи обрання президента в парляменті... Знаєте, я не пам’ятаю, щоб Партія Реґіонів чи БЮТ у своїх передвиборних обіцянках говорили про продовження повноважень місцевих органів влади на рік чи про самочинне продовження на три роки повноважень парляменту, або про те, щоб, не звертаючись до виборця, обирати президента країни.

Я пробую зараз підбирати слова, але мова йде про державний переворот... І єдиний спосіб, який це може зупинити, єдине, чого бояться автори такої „модернізації“ України, – це сам виборець.

Мова і про відповідальність самого виборця. Ті ж бо люди, політичні сили, про яких ми зараз говоримо, – і Бльок Тимошенко, і Партія Реґіонів, – отримали мандати від людей. Три роки тому їм саги співали і вважали, що це спасителі. Тепер ми приходимо до ситуації, коли стаємо перед серйозною загрозою – чи ми будемо демократичною країною, чи тихою сапою, без апеляцій до виборця, будуть переглянуті всі процедури формування ладу і влади.

– А як ви можете цьому завадити?

– Я ще раз апелюю до того, що коли ми здійснюємо чесні вибори, то мандат від виборця – це право на владу того чи іншого посадовця... Коли ж говорити про те, що зараз відбувається – ідеться про загрозу серйозної ревізії, підкреслюю – серйозної, ревізії влади. По суті це – друга серія того, що було зроблено у 2004 році зі змінами до Конституції, коли практично країна почала рухатися до серйозної можливости узурпації влади декількома людьми або навіть і однією людиною.

Сьогодні це сприймається як гра на двох. Але я переконаний, що ця гра на двох довго не втримається, це буде узурпація і друга руїна для України.

Що треба робити? Все залежне від кожної інституції, починаючи від людини, закінчуючи президентом, щоб цього не допустити. Не треба бути наївним, я відверто хочу сказати – усе, що залежить від президента, президент зробить. Свою дорогу він пройде.

Виборів президента в парляменті не буде. Я все зроблю, щоб цього не було. І я хочу досить переконливо цей сигнал дати людям. Для мене це тест: ця країна залишається демократичною й европейською, чи ми всі стаємо учасниками повзучої деспотії, яка забирає свободу, европейський вибір і українську демократію.

Іншими словами, мова йде про досить серйозні речі – починаючи від звернення до народу, закінчуючи проведенням всенародного референдуму, причому при будь-якій погоді. Я звернусь до 47 мільйонів українців, ми повинні дати відповідь на зухвалість, яку пропонують небожителі від політики про вибори президента в парляменті, про зміни до Конституції, які приведуть до серйозних, у тому числі й громадянських конфліктів. Я цього не хочу. Я своє завдання як президент виконаю. І вам не буде соромно за президента.

Але разом з тим мова йде про те, що 47 мільйонів людей сьогодні повинні зрозуміти, що це не забавки, що йде дискусія про вашу майбутню долю.

– Якщо Тимошенко каже, що уряд Януковича краде зі швидкістю 60 долярів на секунду, то яку динаміку вони запропонують разом?

– Ми – демократична країна, у нас дуже багато інструментів, як не допустити цього. Один маленький штрих – чому вони сьогодні не оголошують коаліцію, хоча насправді всі питання вирішені? Таке щасли-

(Продовження на стор. 5)

Напад на пам’ятні знаки України

КІРОВОГРАД. –У центрі районного центру – селища Голованівськ, в ніч з 3 на 4 червня було розтрощено погруддя Тараса Шевченка. Одночасно на пам’ятному знаку Голованівська, що стоїть поруч із церквою св. Івана Богослова Української Православної Церкви Київського патріярхату невідомі демонтували тризуб і замість нього встановили серп і молот.

Рішення про встановлення серпа і молота одностайно ухвалила Голованівська селищна рада на засіданні від 22 травня (голова селищної ради А. Маковей). Ці дії сталися напередодні ухвалення Верховною Радою змін до Кримінального кодексу про посилення кримінальної відповідальности за наругу над державними символами України. Вандалів поки не знайдено.

Кіровоградська обласна організація Всеукраїнського об’єднання „Свобода“ зажадала від правоохоронних органів негайного реаґування на дії вандалів та антиукраїнську діяльність Голованівської селищної ради.

Прес-служба Всеукраїнського об’єднання „Свобода“

На фото вгорі: освячення погруддя Тараса Шевченка в Голованівську, пам’ятний знак Голованівська з тризубом; внизу: постамент розбитого погруддя Т. Шевченка, пам’ятний знак Голованівська з серпом і молотом.

АМЕРИКА І СВІТ

Знайшли в океані 41 тіло

РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО, Бразилія. — Майже через тиждень після того, як літак „Ейр Франс" вирушив з Ріо-де-Жанейро, бразильська влада підтвердила, що кількість знайдених тіл досягла 41. Дев'ять з них з Атлантичного океану знайшло бразильське військове судно, а інші знайшов французький корабель, який допомагає в пошуках. Вважається, що загинули всі 228 пасажирів та членів екіпажу на борту літака „Ейр Франс". Бразильська авіяція каже, що знайдено також десятки уламків, на деяких з них чітко видно логотип „Ейр Франс". Підводні човни вирушили на пошуки чорних скриньок. У розслідуванні причин аварії знову акценти змістилися на спідометри, які в останні хвилини літака показували непослідовну інформацію. „Ейр Франс" каже, що спідометри будуть замінені на всіх літаках, але це ще не є офіційним висновком про причини аварії. Тим часом Міжнародна асоціяція повітряного транспорту каже, що авіолінії по всьому світі можуть втратити цього року до 9 млрд. дол. – майже вдвічі більше, ніж припускали в минулому кварталі. Генеральний директор асоціяції каже, що авіяіндустрія постала перед найскладнішою ситуацією за весь час. Кількість пасажирів різко падає, а попит на повітряні перевезення падає ще більше. *(Бі-Бі-Сі)*

Б. Обама звернувся до мусульманського світу

КАЇР, Єгипет. — Президент США Барак Обама 4 червня виголосив промову в Каїрському університеті, яку вже назвали історичною спробою помирити Америку з мусульманським світом. Президент США закликав арабський світ звернутися до основ своєї релігії, яка зокрема вчить, що вбивство невинної людини є смертельним гріхом. На думку Б. Обами, мусульмани і американці повинні об'єднати свої зусилля у боротьбі проти екстремістів та терористів, які прикриваються ісламом для виправдання своїх кривавих дій. Виступаючи у переповненій залі Каїрського університету, Б. Обама сказав: „Я приїхав сюди, в Каїр, щоб знайти новий початок взаємин між США та мусульманами усього світу. Взаємин, які базуються на взаємних інтересах і повазі, які базуються на розумінні того, що Америка та Іслям не виключні поняття і не мусять бути у постійній боротьбі". Втім, арабський світ висуває до Президента США великий перелік вимог, кажучи, що чекає не на обіцянки, а на конкретний плян дій. Серед них – визнання і створення держави Палестина, виведення американських військ з Іраку. На деякі з цих вимог Б. Обама спробував відповісти у своїй промові. Використовуючи термін „Палестина", а не „Палестинська автономія", він заявив, що США не визнають леґітимним будівництво ізраїльських поселень на Західньому березі. Б. Обама закликав обидві сторони нарешті визнати право на існування як держави Ізраїль, так і держави Палестина. Студенти підрахували, що під час промови заля вибухала оплесками 30 разів. Особливо їм сподобалось, коли Б. Обама цитував рядки Корану, де лунає заклик до справедливости і гріховности екстремізму. Під час візити до Єгипту Б. Обама зустрівся також з Президентом країни Госні Мубараком. Разом з ним і Держсекретарем Гіларі Клінтон вони відвідали мусульманську мечеть і піраміди – символ давньої історії Єгипту. *(„Голос Америки")*

О. Лукашенко оголосив „стратегічний курс" в ЕС

МІНСЬК, Білорусь. — Білоруський президент Александер Лукашенко наголосив 8 червня, що його країна серйозно налаштована на розбудову міцних зв'язків з Евросоюзом – на тлі все більшого напруження у стосунках з давнім партнером, Росією. „Ви можете бути абсолютно впевнені у тому, що все, що відбувається з нашим західнім партнером – Евросоюзом – це не якийсь окремий захід з нашого боку, і не якась там гра. Це здійснення стратегічного курсу". О. Лукашенко промовляв під час зустрічі у Мінську з міністром закордонних справ Словенії Самуелєм Збогаром, нинішнім головою комітету міністрів Ради Европи. Стосунки між Мінськом та Москвою погіршилися впродовж останніх місяців через низку суперечок, остання з яких – це російська заборона на імпорт м'ясо-молочної продукції з Білорусі. Оголошена 6 червня, вона спровокувала „молочну війну". Кремль роздратований намаганнями О. Лукашенка встановити тісніші контакти з ЕС, тим часом білоруський провідник скритикував Москву за зволікання з виділенням надзвичайно потрібного кредиту його країні. *(Бі-Бі-Сі)*

До Ню-Йорку перевезено першого в'язня з Ґвантанамо

ВАШІНҐТОН. — Американські органи влади 9 червня перевезли до Ню-Йорку на судові слухання першого в'язня з табору в Ґвантанамо Ахмеда Джилані. Його звинувачують в атаках на американські посольства в Кенії і Танзанії в 1998 році. У висліді тих атак загинуло 228 осіб. А. Джилані буде офіційно звинувачено у змові з Осамою бен Ладеном та іншими членами терористичного угруповання „Аль-Кайди" з метою вбивства громадян США. Крім цього, йому загрожує звинувачення у відповідальности за смерть кожного з убитих в атаках, що сталися 7 серпня 1998 року. А. Джилані – танзанієць за національністю – належав до терористичного угруповання „Аль-Кайда". Його затримали у Пакистані в 2004 році. Справу А. Джилані аналітики називають важливим випробуванням для уряду Барака Обами, який плянує закрити вязницю в Ґвантанамо. Де будуть розміщені утримувані в Ґвантанамо особи – досі залишається невизначеним.Президент Б. Обама обіцяв закрити в'язничний центр в Ґвантанамо до січня наступного року. Це викликало палкі дебати у Вашінґтоні. Обидві палати Конґресу відмовилися асиґнувати 80 млн. дол. для здійснення цього пляну. Законодавці вважають, що надто рано асиґнувати фонди, коли ще невідомо, що робити з приблизно 240 в'язнями, які й досі залишаються в Ґвантанамо. *(„Голос Америки")*

Суд КНДР виніс вирок американським журналісткам

ВАШІНҐТОН. — Державне аґентство новин Північної Кореї 8 червня повідомило, що суд засудив двох американських журналісток на терміни до 12 років у таборах важкої праці. Аґентство заявило, що суд визнав обох жінок винними в незаконному переході кордону Корейської народної демократичної республіки (КНДР), що вважається „серйозним злочином". 4 червня північно-корейські засоби масової інформації повідомили про початок судового процесу над журналістками американської інформаційної компанії „Current TV" Юни Лі і Лори Лінґ. Північнокорейські органи влади арештували Ю. Лі та Л. Лінґ, коли вони працювали над сюжетом неподалік кордону між Китаєм і Північною Кореєю. В оприлюдненій цього ж дня заяві Білого Дому сказано, що Президент Барак Обама глибоко занепокоєний з приводу повідомлення про засуд журналісток та що він вдається до всіх можливих каналів для їх звільнення. Державний департамент США закликав Пхеньян до негайного звільнення обох жінок з гуманітарних міркувань. З часу арешту Ю. Лі та Л. Лінґ політичні експерти висловлюють здогади, що Північна Корея може використати журналісток у ході переговорів щодо суперечок з США. Уряд Президента Б. Обами відкинув висунуті проти журналісток звинувачення як безпідставні. *(„Голос Америки")*

О. бен Ладен погрожує Б. Обамі й Америці

ДОГА, Катар. — Провідник терористичного угруповання „Аль-Кайда" Осама бен Ладен розкритикував політику Білого Дому при Президентові Баракові Обамі і порадив готуватися до наслідків. У новому записі, який показали в ефірі катарського телеканалу „Аль-Джазіра", терорист говорить: „ Б. Обама і його уряд посіяли зерна, які посилюють ненависть і помсту Америці". О. бен Ладен звинуватив Б. Обаму у бомбардуваннях прикордонної з Афганістаном пакистанської території, у висліді яких „понад 1 млн. мусульман позбулися даху". Б. Обама, сказав О. бен Ладен, стосовно мусульман йде стопами свого попередника Джорджа Буша, в результаті чого ненависть до США тільки наростає. 3 червня друга особа в „Аль-Кайді" Айман аль-Завахірі розповсюдив авдіозвернення, в якому назвав Б. Обаму злочинцем. За його словами, глава Білого Дому прибув на Схід, щоб отримати шахрайським шляхом те, чого не зміг досягти після того, як моджагеди зірвали хрестовий похід Америки в Іраку, Афганістані і Сомалі. *(„Кореспондент")*

Для перетину кордонів США – нові правила

ВАШІНҐТОН. — З 1 червня у США почав діяти ряд нових правил щодо в'їзду в країну і закордонних подорожей – як для американців, так і громадян інших країн. Це дві основні ініціятиви, які тепер реґулюватимуть перетин кордонів США.

Раніше,подорожуючиМексикою, Канадою чи Карибськими островами, американцям доводилось відповісти на пару запитань прикордонників. За новими ж правилами, громадяни та постійні мешканці США при поверненні додому пред'являтимуть чи пашпорт, чи так звану картку подорожуючого, чи водійські права нового зразка з підвищеним захистом від підробок.

Нові правила – спільна ініціятива урядів США та Канади, тож під їх дію підпадають і канадці. Головна мета нововведень – створити уніфіковану систему перетину всіх кордонів США.

Нова система була запропонована кілька років тому Комісією з розслідування обставин атак 11 вересня 2001 року, але її запровадження відкладалось через затримки з оформленням пашпортів. 80 відс. громадян вже мають необхідні документи, у тому числі туристи з Канади. У наступні два місяці діятимуть м'які правила. Подорожуючих без відповідних документів пропускатимуть, але після додаткової ретельної перевірки та з попередженням.

Правоохоронці кажуть, що перехідний період необхідний, адже деякі пашпортні столи просто переповнені. Тим часом уряд Президента Барака Обами оголосив про запровадження іншої нової ініціятиви, покликаної покращити безпеку США. У її рамках прикордонники збиратимуть біометричну інформацію всіх чужоземців під час їх виїзду з США. З 2004 цю процедуру проходили лише ті, хто прибував до країни.

Нині нова система проходить випробування на летовищах Атланти та Дітройту. У негромадян беруть відбитки пальців для їх порівняння з відбитками, які були зроблені під час оформлення візи чи зеленої картки. Розширення програми на територію всієї країни плянується вже наступного року.

Суть програми полягає в тому, що коли видається віза, туди вносяться всі особисті дані особи, так само з пашпортом. Таким чином, лише ця особа зможе використати ці документи. Адже сотні мільйонів втрачених чи вкрадених паспортів нині продаються на чорному ринку та потрапляють у руки злочинців і терористів. Нові правила зупинять цю практику.

Нові правила стосуватимуться також і кордонів з Мехіко та Канадою, які раніше користувались дещо спрощеним режимом перетину.

Втім, коли система почне працювати на 100 відс. – ще невідомо, бо підготування інфраструктури покищо триває і займе певний час. *(„Голос Америки")*

Президент України...

(Продовження зі стор. 3)

ве повідомлення для нації затримується лише з однієї причини: ніхто на себе не хоче брати відповідальність того, що він є ініціатором цієї ідеї. Кожна сторона штовхає різними маніпуляціями, щоб це зробила інша сторона, щоб вона вийшла з ініціятивою створення того, що врешті-решт є загрозою для всіх.

Мова не лише про обвал рейтингу і для тих, і для тих, бо це несумісні категорії. Ви знаєте, якщо Тимошенко заявляє, що уряд Януковича краде зі швидкістю 60 долярів на секунду, то що разом вони запропонують, яку динаміку – 120, 150, 500? Ми всі розуміємо, що нас втягують в оману, що нас втягують у систему, де немає противаг. По суті, формується олігархічний клан, який узурпує владу, проводить маніпуляції з Конституцією...

Абсолютно точно помітили, у тому числі й західні політики, журналісти, що Юлії Володимирівні дуже хочеться парляментської республіки, де, до речі, і передбачаються вибори в парляменті. Але тоді президент країни – це номінальна фіґура. Президент не має серйозних повноважень, і вся концентрація влади – у прем'єр-міністра. Якщо президент обирається прямим голосуванням, то це претензія на повноваження, у тому числі й щодо кадрової політики, оборонної, зовнішньої, безпекової політики тощо.

Тому треба вчиняти логічно: якщо ми говоримо про парляментську республіку та про обрання президента в парляменті, то необхідно, щоб на це дали згоду люди, бо це невід'ємне право, надане демократією, – обирати президента, і ніхто це право не може звузити й сказати, що давайте це право передамо на руки 450 депутатів.

У принципі через людську згоду це можна зробити. Але, очевидно, люди вимагатимуть іншого – довіри до парляменту, до тих 450 політиків, оскільки в парляменті є люди, які тяжіють до кримінального минулого, заведені в парлямент за темними списками, для кого далека тема української демократії, свободи слова, чеснот, моралі тощо.

Цим людям, я переконаний, ніхто не довірить обрання президента, навіть зі звуженими повноваженнями. Тому тут гра повинна бути чесною. Якщо фіґура президента стає для них точкою ґарантії – що Юлія Тимошенко залишається вічно на посаді прем'єра, а друга умовно рівнозначна посада – крісло президента – комусь має бути передаровано, – то не можна залишати компетенцію президента такою, як вона сьогодні є, і нав'язувати, щоб президент з такими повноваженнями обирався в парляменті. Президент не може обиратися в парляменті з такими повноваженнями. Це ширма, за якою ховаються дуже небезпечні процеси, що їх сьогодні ініціюють двоє політиків, які не переслідують національних пріоритетів. І в цьому є велика небезпека.

– Вікторе Андрійовичу, наскільки може бути ефективним в цій ситуації референдум, про який Ви згадали? В українських обставинах його, погодьтесь, цілком реально заблокувати... Натомість є інформація, що у Вас є інші варіянти виходу з ситуації – розпуск парляменту та оголошення позачергових президентських виборів...

– Є варіянти... Але зараз ми закликаємо політичні сили, політичну еліту до укріплення нашого політичного ладу. Якщо в певних політиків є великий клопіт, як розпорядитися майбутнім цієї держави, і ти не знаєш цієї відповіді, то звернися до Конституції. І вона тобі дасть чітку відповідь. Коли ми говоримо про те, як не піти хибною дорогою і дати сьогодні правильну відповідь, – то послухаємо людей. Адже не можна 47 млн. людей іґнорувати, обдурити.

Так, я розумію, що сьогодні заблькувати референдум дуже просто, тому що є ручний суд, ручна Центральна виборча комісія... Це прочитується – блькування, саботаж проти створення відповідних ініціятивних груп для збору підписів на підтримку проведення референдуму. Причин – пальців на руках не вистачить, – щоб це заблькувати. Але тоді запитаймо себе: а що, звернення до людей – це загроза ? Тоді ваші помисли не є конституційними, законними.

Ви пропонуєте суспільству оборудку. Ви пропонуєте дистанціюватися від суспільного впливу. Адже влада – це те, що я, як громадянин, делеґую владі. І ви сьогодні боїтеся зі мною говорити, ви боїтеся мого голосу – щоб я сказав, чи я за те, щоб повноваження президента урізати і обирати такого президента в парляменті? А тим ми виходимо на балянс узурпації влади на десятки років, коли прем'єр-міністра ми будемо мати того, хто в нас є. Без проведення виборів у парляменті буде гарантовано довічне обрання Мао Дзедуна. І оце заради цього щастя нам пропонують змовчати?

Ми живемо в країні, яка вибрала свою свободу, викричала свою свободу. І це пропонують такому суспільству, сподіваючись, що воно буде мовчати, споглядаючи, як „пахани" нарізатимуть собі владу?

Це недостойно. Це принизливо для всіх. І я апелюю до того, що не можна забувати, що ми громадяни, що ми не пішаки, не ґвинтики в інтриґах „наперсточників", які нам пропонують свою політичну модель – вибрати одного чи двох небожителів. Ні, це не гра за правилами, це не чесна політика, це не правильна дорога. Я відверто хочу сказати, і як президент я маю право це сказати: якщо нація допустить такий сценарій, – це найкоротша дорога до втрати української незалежности. Бо з такою владою, з такими маріонетками дорога тільки одна – стати колонією, бути периферією.

Найбільше, можливо, чого боїться Тимошенко, – це вибори. З кожним місяцем вони стають ще жахливішими для неї, тому потрібно робити всі маніпуляції, які дають відповідь на те, чи можна без виборів представляти найвищу владу в Україні.

От, власне кажучи, вони зараз думають над цією моделлю. А найбільша загроза, щоб цей сценарій не відбувся, – в руках 47 млн. людей, у яких, на моє глибоке переконання, і як президент я це заявляю, – є інструменти законні, чесні, конституційні – не допустити такого принизливого для нації сюжету.

– Ви віруте, що люди вийдуть на вулиці? Чи ініціюватимуть референдум?

– Я думаю, проведення референдуму для того, щоб навіть почути суспільну думку: я протестую проти ваших дій, я не хочу, щоб моя держава так розвивалася, навіть це дозволить зупинити загрози десятикратного характеру. Навіть не ті, які вони пропонують (БЮТ і ПР), а набагато більші. Тому що вони боятимуться одного – прожектора, світла, усе решта, в тому числі Конституція і закони, для них не загроза.

Тому я сподіваюся, що мотиви, які обрали в БЮТ, пані Тимошенко плюс та активна діяльність медведчуків і тих інших сторін, з якими вони проводять постійні консультації, – на мій погляд, це межа, до якої сьогодні прийшла Україна. Відтак, прозріння у мільйонів людей має відбутись швидке.

– Один з політологів висловив версію, що всі ці розмови про широку коаліцію можуть бути діями, аби примусити вас нервувати й подати у відставку. „Поінформовані джерела" вже навіть повідомили деякі ЗМІ про те, що у разі створення коаліції президент готовий подати у відставку, аби за 90 днів відбулися загальнонародні президентські вибори, і, таким чином, внести зміни до Конституції ініціятори цих дій не встигли б...

– Краще жити за законом. Краще жити за Конституцією. Якщо ми хочемо зформувати фундаментальну стабільність у суспільстві, треба жити без інтриґ і імпровізацій такого маштабу. Я це не приймаю, тому що це нас веде в інтрижний ряд... Вони, мовляв, так працюють, і ми давайте так працювати будемо. Ми повинні вимагати від них конституційної поведінки. Ніхто не заперечує проти можливости створення, як її називають – „ширки". Хоча я можу пригадати 2005 рік, коли в цьому приміщенні (Секретаріяті президента) ми до 5-ої ранку сиділи над тим, щоб незалежно від того, хто прийшов у парлямент, зробити одну доктрину, яка буде святою для нас, де випишемо базові національні пріоритети. А потім, якщо на них захочете будувати коаліційні стосунки, будь ласка. Якщо ситуативно будете консолідуватись, будь ласка. Але давайте зформулюємо плян, який би ми назвали „плян для країни".

Для мене як для українця є принизливим те, скільки Україну будуть дурити тим, що ми не повноцінна держава, що ми самостійно не можемо собі дати ладу, що один українець не може знайти спільної мови з іншим українцем. І завдання Універсалу було таке: ми можемо почути національні пріоритети, ми можемо консолідуватися на цих пріоритетах. Чи є в нас почуття єдности в пріоритетах, чи наше власне еґо є таким, що все національне має проіґноруватися, аби лише бути прем'єром через рік, через два і через три. Якщо це гра, то це африканська гра. Я як проста людина хочу сказати: це тошнотворно, це принизливо, це грубо. Про це боляче говорити. Не може бути так в Україні.

Це навіть не проблема їхньої моралі, виховання, це вже постає проблема наших цінностей, того, що ми на все це дивимось і даємо згоду. І так, як отара, житимемо далі. Ще раз кажу, сама ідея створення коаліції – це, власне кажучи, конституційна норма. Найголовніше – мета. Якщо для того, аби ця коаліція існувала і потрібно здійснити конституційний переворот, тоді я говорю, що ця коаліція злочинна, бо вона не хоче жити за законом. Вона хоче під себе виписати закон, а це називається узурпація влади. І в цьому є різниця.

Я б не сказав, що мене насторожує те, про що вони ведуть діялог. Я знаю, про що вони говорять, але, повірте, це те, що не приносить стабільности вам як громадянину, як просто людині. Це небезпечна дорога. Я сподіваюся, що в БЮТ є частина людей, які добре розуміють, у якій грі вони сьогодні задіяні, хай пасивно, хай з великими протестом і з великим обуренням, але вони є учасниками цього процесу. Через їхнє, вибачте, таке існування, такий процес відбувається сьогодні.

Я звертаюсь до „Нашої України -Народної самооборони", і особливо до тієї групи, яка там сидить у „кишені" прем'єр-міністра: завдяки вам відбуваються зараз торги майбутнім України, і через день ви вже нікому не будете потрібні, ви будете використані, по суті, для перевороту.

– Чи є у вас відчуття та надія на те, що НУ-НС зможе консолідуватись в цих умовах і завадити створенню іншої коаліції?

– Є таке відчуття. Я проводжу зараз роботу, щоб об'єднати тих людей, які були розшматовані тією політичною силою, що довго себе позиціонувала як демократична – я маю на увазі БЮТ. Питання навіть не про силу, а про її лідера. До розколу демократичних сил привела робота брудними методами, корупція, роздача маленьких проєктів на маленькі приватні інтереси взамін зради національних інтересів. Тому є час вийти з цієї ганьби для всіх, хто в неї зайшов.

Я думаю, що зараз для цього час найбільш слушний. Тому що допустити розвиток подій за таким сценарієм – це є підвищена загроза в державі, де жодна інституція самостійно не впорається з ситуацією, коли потрібно буде платити для того, щоб залишитися хоча б там, де ми є сьогодні. За це доведеться заплатити дуже дорогу ціну.

– Чи ведете переговори для відновлення повноцінної діяльности коаліції у складі НУ-НС-БЮТ-Бльок Литвина?

– Ви неправильно мене зрозуміли. Я веду перемовини, щоб консолідувати фракцію „Наша Україна-Народна самооборона". Спочатку поставити м'які цілі – давайте консолідуємося, щоб просто не допустити розвитку сценарію через конституційний заколот. А потім будемо формувати більш засадничі речі – як робити корекцію тих дій, які є небезпечними для країни.

- А розпуск парляменту ви не розглядаєте як варіянт?

- На мій погляд, це варіянт малопродуктивний. З одного боку, для когось він виглядає технічно дуже просто. А з іншого боку – він не приносить суспільної розв'язки. Це не вирішує проблеми. Це є робота з наслідками. Тому він просто не є адекватним.

- І так само позачергові президентські вибори?

- Я б цю позицію коментував дуже обережно. Обережно у якому сенсі? Я розумію, що головна проблема в моїй країні – проблема формування влади, завершення формування ладу. Чи готовий я іти на компроміси, якщо взамін будуть запропоновані кроки, ну, наприклад, конституційної реформи, яку я представив, чи реформація виборчої системи? Чи, уявімо собі – ну, будьмо на хвилинку романтиками – ми домовилися, що конституційні реформи, подані президентом, ставляться в порядок денний цим парляментом, що 450 народних депутатів кажуть, що нам соромно перед людьми, соромно дивитися своїм родинам в очі, коли нас звинувачують, що ми огорнулися своїм імунітетом, що ми безвідповідальні перед законом, ми знімаємо безмежний депутатський імунітет і залишаємо лише політичний...

Закінчення в наступному числі

Ускладнюється ситуація в Україні

Про головні причини цього ускладнення, про загрози для майбутнього демократичного розвитку України і для самої її державної незалежности нашим читачам багато скаже вміщене у цьому ж числі інтерв'ю Президента Віктора Ющенка. При цьому треба було б, справедливости ради, взяти до уваги й протилежну сторону, тобто позицію Партії Реґіонів і Бльоку Юлії Тимошенко, вислухати арґументи на користь їхнього об'єднання. Але в тому й річ, що переговори між Віктором Януковичем і Ю. Тимошенко відбувалися в умовах найбільшої секретности, і вже це одне породжує сумніви і підозри, що не про добро України тут ідеться.

Проблема полягає зовсім не в тому, що об'єднуються дві найбільші в країні політичні сили, а в тому, що обидві вони, особливо Партія Реґіонів, досить виразно виявили свою проросійську орієнтацію. Недаремно Москва, маючи намір зберегти і зміцнити свій вплив на Україну, активно підштовхувала В. Януковича і Ю. Тимошенко до альянсу. Не без підстав українські політичні експерти припускають, що кремлівські вожді-неоімперці обіцяють українському урядові великий грошовий кредит саме взамін за таке „удосконалення" Основного Закому України, котре б унеможливило посилення Української держави.

На щастя, українське суспільство вже досить зріле: майже 70 відс. громадян не підтримують злуки „реґіоналів" з бютівцями, усвідомлюючи, що від дружби цих двох владолюбних і самолюбних діячів ні демократичного поступу держави, ні, тим більше, українського національного відродження ніхто не дочекається. І якщо В. Янукович ще може сподіватися на підтримку 20-25 відс. виборців зросійщених сходу і півдня країни, то Ю. Тимошенко на перемогу у виборах не може розраховувати взагалі. І щоб, як там висловлюються, „пролонґувати" своє перебування при владі, вона ступила на хибний шлях спільних дій з В. Януковичем – аж до 2024 року.

Виходячи виключно з особистих інтересів, вони запроєктували відповідні зміни до Конституції і вирішили позбавити народ святого права обирати главу держави – найвищого представника її внутрішнього і зовнішнього життя. Зв'язок між владою і суспільством, хоч він і сьогодні не витримує критики, зникне зовсім. Влада, точніше – ті олігархічні клани, котрі її узурпують, стане цілком неконтрольованою з боку народу. Україна неминуче потрапить у тяжкі обставини ізольованости на міжнародній арені.

Події недільного дня, 7 червня, засвідчили, що ледве чи вдасться В. Януковичеві і Ю. Тимошенко здійснити їхні антинародні пляни. Адже вони одне одному не вірять, одне одного намагаються ошукати й таким чином опинитися зверху. В. Янукович раптом відмовився від узгодженої з Ю. Тимошенко ідеї про вибори президента в парляменті, він певний, що переможе у всенародних виборах. Ю. Тимошенко з не меншою певністю заявила, що переможе вона. Для України було б найкраще, якби жоден з цих двох діячів не переміг, тому що українське суспільство вже переросло їх обох.

У п'ятницю, 5 червня, під час спеціяльної зустрічі з послами Великої сімки, Польщі, Словаччини, Угорщини, Чехії, Швеції та Представництва Европейської комісії, Президент В. Ющенко виклав своє бачення ситуації і закликав міжнародну спільноту допомогти Україні в обстоюванні демократичних здобутків, досягнутих за всі роки її державної незалежности. А в інтерв'ю телеканалові „1 плюс 1" того ж дня він звернувся до українського народу: „Ставайте поряд з Президентом, лікоть до ліктя, нас мільйони!".

Будьмо й ми з Україною в цей украй складний для неї момент.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 доп. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 доп. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 доп. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

ЧЕРВЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

„...В самому Вавілоні збудуєм пам'ятник тобі"

10 червня 1964 року в Москві, на Кутузовському проспекті, одній з найкрасивіших вулиць російської столиці, перед 29-поверховим готелем „Україна" відбулося відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові. То була одна з безконечної низки подій, котрі свідчать про лицемірну „любов" імперії до України і її найбільших синів та дочок. До 150-річчя від дня народження поета залишалося декілька місяців, аж тоді влада спохопилася, що мусить відкрити пам'ятник хоч би на пару днів раніше, ніж це станеться у Вашінґтоні. Москва довго не хотіла вірити, що в американській столиці дійде до пам'ятника українському генієві, як могла, так шкодила справі, активно використовуючи в ті часи ліволіберальну, проросійську газету „Вашінґтон Пост".

Проте українці США ішли до мети твердо і невідступно, почавши ще від заснування Товариства ім. Шевченка у 1898 році у Пенсильванії. Ідея набувала все зриміших обрисів, чому істотно сприяла наша „Свобода", тримаючи цю тему буквально на вістрі пера від середини 1950-их років. Наші громадські діячі, а їх було десятки і сотні, своєю вірою і волею пробивали і таки пробили не один мур, аж поки не настав урочистий, велелюдний день 27 червня і Президент Двайт Д. Айзенгавер власноруч здійняв полотнище з бронзової постаті Великого Кобзаря України.

Москва випередила Америку, але ціною неабиякого напруження творчих сил. Конкурс на найкращий проєкт там оголосили, коли у Вашінґтоні пам'ятник вже був відлитий. Змагалися понад 30 творчих груп і окремих скульпторів. Перемогли студенти з України – Микола Грицюк, Юрій Синькевич і Анатолій Фуженко. Як згодом згадував А. Фуженко, в Москві їм надали приміщення і попросили працювати вдень і вночі. При цьому наміри молодих мистців і московських чиновників принципово розходилися.

Владі було досить, щоб пам'ятник Т. Шевченкові стояв на Трубній площі, і не в повний зріст, а лише погруддя, і на безглуздому геометричному постаменті. Хлопці ж працювали на свій страх і риск – у святій любові до України і її найбільшого Поета. Не дивно, що саме їхній проєкт переміг. Й таким постав Т. Шевченко з-під їхніх рук – закутим у невільницьку шинелю, але в позі, що, здається, та шинеля от-от злетить з його плечей, а разом з нею впаде вся імперія. Трійко студентів і місце під пам'ятник самі обрали – перед готелем „Україна", де постать Кобзаря добре видно з Москви-ріки. І постаментом, згідно з їхнім баченням, мав слугувати камінь, що мовби виростав з-під землі.

Ледве чи вся ця вогненно-творча праця щасливо закінчилася б, якби сам Микита Хрущов не приїхав, щоб поглянути на всі конкурсні проєкти. І сказав про проєкт-переможець: „Мені він також подобається найбільше". Був М. Хрущов присутній і під час відкриття пам'ятника, й коли могутній хор з України заспівав „Реве та стогне Дніпр широкий", партійний керівник СРСР заплакав. Мав, за свідченням людей з його оточення, якийсь сентимент до України... Може, й ці сльози пригадали авторові короткої совєтської „відлиги" неосталіністи, коли у жовтні того ж 1964 року відібрали від М. Хрущова найвищий в СРСР пост.

І знову відновилися старі кривди для України, зверху притрушені лицемірною „любов'ю" до неї й запевненнями в намірі ощасливити її. Про це добре каже Дмитро Павличко:

„...Ми виведем обов'язково
Твій люд із трясовинь і тонь
До слави!
Дай нам тільки слово –
В богів украдений вогонь.
Ми візьмемо його й забудем,
Що ти розбійний, раб і тать.
Сліпим і без'язиким людям
Накажемо його топтать.
І потихесенько погасим –
Ніхто й не знатиме коли.
І вухами тебе тим часом у
Учені обстрижуть осли.
А з крину двоязикі змії
Піднімуть голови скісні.
Син матері не зрозуміє,
Оглухнувши в багні брехні.
Тоді Вкраїну на бетоні
Тюрми розітнемо в ганьбі,
Зате в самому Вавілоні
Збудуєм пам'ятник тобі"...

П. Ч.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Росія продовжує в ООН політику СРСР

СРСР офіційно припинив своє існування в грудні 1991 року. Але це, здається, досі не усвідомили в Постійному представництві Російської Федерації (РФ) при ООН, бо 5 травня провели брифінґ у штаб-квартирі ООН, темою якого були підсумки Другої світової війни. Заходом керував Ілля Роґачев, заступник Постійного представника РФ при ООН.

У своєму вступному слові він заявив: „Зовсім недавно ми стали свідками бездіяльности з боку українських властей, які дозволили щит з гербом Української дивізії СС „Галичина" розміщувати на вулицях Львова. Добре відомо, що українські члени СС вбивали радянських воїнів, партизанів, бійців у Франції та Югославії, і ні в чому не винне цивільне населення в Польщі, побороли антифашистські повстання у Словаччині та страчували розстрілами євреїв і комуністів в Україні. Відкрите прославлення ветеранів СС та Української Повстанської Армії, які заплямували себе злочинами проти тих, хто воював в рядах антигітлерівської коаліції, – це ланки одного ланцюга практичних заходів, спрямованих на повторне написання історії Другої світової війни і прищеплювання профашистської ідеології в свідомості нинішнього і майбутніх поколінь".

Мені вдалося отримати слово. Я заявив, що найбільшими колябораншами з Гітлером були Сталін та правителі СРСР, які підписали пакт Молотова-Рібентропа 70 років назад, а потім розділили Европу. Я нагадав, що радянські прокурори на Нюрнберзькому трибуналі Роман Руденко і Лев Смирнов не висували звинувачень проти вищезгаданих утворень та осіб, а нюрнберзькі висновки навіть не згадують ці імена. І. Рогачев намагався спростувати мій виступ, вказуючи на мою нездатність зрозуміти тонкощі угоди Молотова-Рібентропа, бо тоді, мовляв, СРСР хотів виграти час.

Цей брифінґ у просовєтському виконанні представників Росії не був винятком. У жовтні 2008 року Віталій Чуркін, Постійний представник РФ при ООН, провів пресконференцію в прес-центрі ООН у Ню-Йорку, закидаючи Україні спроби політизувати Голодомор 1932-1933 років. Він спробував поєднати позицію України щодо Голодомору з присвоєнням Романові Шухевичеві звання Героя України. В. Чуркін прозвав його нацистом. Постійний представник РФ звинувачував українців і балтійців у вбивстві євреїв.

Вперше Україна стала повноцінним компонентом в співтоваристві націй. Вона має право будувати відносини з Росією на рівноправній основі, а не як залежна жертва. Аґресивність РФ в українсько-російських стосунках виказує незмінну імперську сутність Москви.

Аскольд С. Лозинський,
Ню-Йорк

Змова проти „Просвіти" в Одесі

Останнім часом навколо одеських українських організацій патріотичного спрямування відбуваються події, які можуть призвести до їх повного руйнування. Це пов'язано, в першу чергу, з діяльністю антиукраїнських, промосковських сил в нашому місті. 2 вересня 2007 року стався напад бойовиків з організацій „Родіна" та „Єдіноє Отєчество" на одеських просвітян та представників інших патріотичних організацій біля будинку одеської обласної державної адміністрації. В результаті нападу п'ять осіб отримали важкі тілесні ушкодження. Це був лише перший крок в цілій низці антиукраїнських провокацій.

У 2008 році сталася серія нападів на бібліотеку ім. Івана та Юрія Лип, музей українського козацтва, брутальний напад на приміщення Товариства „Просвіта" 22 вересня 2008 року, коли організований натовп палив українські прапори, портрети Романа Шухевича та Степана Бандери, а наприкінці злочинці обстріляли з травматичної зброї вікна будинку „Просвіти".

17 квітня в Одесі вбито провідника молодіжної патріотичної організації „СіЧ" („Слава і Честь") Максима Чайку, який активно співпрацював з „Просвітою".

Усе це відбувається за потурання місцевої влади і міліції антиукраїнським силам, які прагнуть ліквідації останнього діевого осередку організованого українства – Товариство „Просвіта". Наша організація з 2006 року орендує у держави приміщення в центрі Одеси, де розташований єдиний в області музей Тараса Шевченка, працює бібліотека, проводять проби самодіяльні дитячі та молодіжні гуртки, діють музей „Спадщина" і артґалерія „Українська світлиця".

Починаючи з 2007 року, органи державної влади почали щомісяця підвищувати орендну плату, яку організація вже неспроможна сплачувати. В той самий час громадські організації національних меншин отримали пільги, маючи при цьому значно кращі приміщення. Борг за оренду складає 4,000 дол. В управлінні з майнових відносин Одеської обласної ради, якій належить приміщення, повідомили, що на вулицю будуть викинуті картини та книжки, в тому числі прижиттєві видання Т. Шевченка.

Всі наші звертання до Президента і Прем'єр-міністра України, до голови обласної державної адміністрації ні до чого не призвели. Єдина наша надія зараз – це допомога людей доброї волі, яким не байдужа справа української культури. Звертаємось до вас з проханням допомогти придбати приміщення у власність української громади, або сплатити борг за оренду. Наш телефон в Одесі: (380-48) 725-6366, електронна пошта: surma-od@ukr.net.

Олександер Степанченко,
голова „Просвіти"
Одеса

Земля моя, мова моя, доля моя, віра моя...

Те, що саме такі, а не інакші процеси відбуваються в політичному, культурному і соціяльному житті сьогоднішньої України, тільки на перший погляд зрозуміти тяжко. Насправді нічого тут незрозумілого нема. Згадаймо істину, висловлену ще у Давидових псалмах: „Скрізь ходитимуть нечестивці, якщо нечестиві з синів людських вивищаться". Саме вони й вивищилися. Владу протягом усіх років незалежности складають переважно люди сіренькі, дріб'язкові, захланні, самозакохані, абсолютно байдужі до тих великих ідей, в ім'я яких і постала незалежна Українська держава. Так, так, знаємо, що щирим патріотом України є Президент Віктор Ющенко, але ж його яскраво проукраїнська постать, поєднана з такою трагічною самотністю на владній верхівці, тільки підкреслює брудне загальне тло, зокрема парляментське, густо забарвлене ледь замаскованим антиукраїнством. Знову ж таки відоме ще з часів Демокріта: „Справедливість у деталях лише підкреслює ту несправедливість, котра лежить в основі".

І висновок тут також ясний: українську несправедливість неможливо подолати жодному діячеві поодинці. Ось чому суспільна думка України після Помаранчевої революції вимагала від державного проводу поєднання рятівних зусиль, вбачаючи у тісній, цілеспрямованій співпраці ідейного Президента і вольового та енерґійного Прем'єрміністра Юлії Тимошенко запоруку прориву Україною зачарованого кола проблем.

Як і чому ця перша пара, починаючи від незабутнього Майдану, антагонізувала, колись скаже історія, але вона також звинуватить обох їх у тому, що після всенародної, такої надхненної, духовно чистої революції в Україні нічогісінько не змінилося – влада не ступила кроку назустріч своєму народові, корупція не зникла, розкрадання громадського багатства не припинилося, про закони без кінця говорять, але ніхто їх не виконує. Закони безсилі, якщо моральний рівень суспільства занадто низький. Духовности законом не народиш. Ще Жан-Жак Руссо колись писав: „Мораль – це царина свободи, тому закон про неї мовчить". Духовність породжується духовністю, справедливість – справедливістю, чистота – чистотою, ідейність – ідейністю. Ідейність є тією пружиною, котра підносить людину до небес, і це вона здатна зробити з усім суспільством, але щоб так сталося, потрібні відповідні приклади, потрібні провідники-світочі. Й тоді окремі людські свічечки зіллються у великому спільному світлі – в любій Україні.

Я – українець, і це є ідеєю мого життя. Я хочу жити у світі своєї рідної мови, своєї культури, хочу продовжити дорогі традиції попередніх поколінь мого народу, передати їх дітям і внукам.

Ця ідея є не тільки моїм правом, але й моїм обов'язком перед Богом, бо Йому ж є діло до кожної травинки, квіточки, до кожної комашки, тим більше – до кожного народу, Ним вписаного в програму загального земного життя. Тому самозбереження народу – це не просто природний інстинкт, але також ознака глибокої культури людського суспільства, особистої культури кожної людини.

Цей наш інстинкт підірваний довгою і страшною неволею. Українство сьогодні, на 18-му році державної незалежности України, хитається між буттям і небуттям, і кремлівським імперцям здається, що ще декілька зусиль – й Україна опиниться за межею, звідки вже нема повернення до національного розквіту. Володимир Путін і Дмитро Медведєв даремно тішать себе цією ілюзією. Від нас, українців, можна вкрасти час, але не можна позбавити вічности. Хоч небезпека над нашою нацією тепер справді велика, зокрема й особливо – над нашою мовою. Московські україножерні ідеологи добре розрахували, обравши за жертву українську мову, бо саме вона є природною запорукою нашої незнищенности: народжена українським етносом на українській землі, наша мова не лише віддзеркалює душу і менталітет народу, але й ідеально гармонює з космічними вібраціями, що їх випромінює українська земля. Знищити цей життєдайний зв'язок – ось чого хоче наш одвічний ворог. Сьогодні в Україні, при 80 відс. етнічних українців, українською мовою виходить тільки 5 відс. газет і журналів.

Ні я, ні інші свідомі українці Києва не маємо наміру принизити російську мову, але цю правду треба знати: завдяки могутності імперії російська мова створила художні шедеври, однак, сакральної сили вона не має. Вона так і не стала носієм любови росіян до своєї землі, до рідного дому, ці святі почуття залишаються на марґінесі російської культури, сторінки ж її заповнені невситимою, прищепленою ще Золотою ордою, жадобою завойовництва, підкорення інших народів. До справжньої культури це не належить. Але то їхні проблеми.

Наша ж – відповідним чином відповісти на черговий виклик долі – вже не так, як відповідає трава, що, прибита до землі чужим чоботом, піднімається потиху знов, але – свідомою волею. Не чекаймо дива, не сподіваймося на прихильність Америки чи Европи, не покладаймося навіть на Бога. Це Бог покладається на нас, на наш потяг до життя, на нашу відповідальність. Час стиснувся в пружину, падати вниз вже нема куди – Москва вже не навчить нас ще більше красти, ще більше пиячити, ще більше відступатися від свого – більше нема куди. Єдине, що може бути ще більшим – це нові мільйони невинних людських жертв. Чи ж нам не досить минулих?

Євген Свиридюк,
артист Київського
Національного Академічного
драмтеатру ім. Івана Франка
Київ

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Ветерани відзначили День пам'яті

Михайло Федірко (зліва) і Володимир Боднар перед пам'ятником УАВ.
Фото: Божена Ольшанівська

ЮНІОН, Ню-Джерзі. – На Голівудському цвинтарі 22 травня відбулося відзначення Дня пам'яті. Це – традиційний ритуал, який проводить станиця ч. 6 організації Українсько-Американських Ветеранів (УАВ) біля пам'ятника, на якому вирізьблені імена членів станиці, які відійшли у вічність.

Традицію станиця започаткувала від початку свого існування в 1946 році. Перед тим, як був збудований цей пам'ятник, церемонію Дня пам'яті ветерани проводили біля пам'ятника перед церквою Вознесіння в Мейплвуді, Ню-Джерзі.

Церемонія почалася молитвою, яку прочитав капелян Володимир Боднар, колишній командир станиці і ад'ютант УАВ. Теперішній командир станиці Михайло Федірко прочитав кредо, а Данило Марчишин поклав вінок до пам'ятника. Марія Марчишин поклала на могили червоні маки, які є символом полеглих воїнів. Коли ветерани збирають пожертви на ветеранські організації, то роздають жертводавцям бутоньєри червоних маків.

Після церемонії її учасники завершили день зустріччю в ресторані, де пригадали пережиті роки.

УАВ проводить реєстрацію ветеранів – учасників американських воєн для передання в архіви у Вашинґтоні, щоб задокументувати участь українців в американських війнах. Командир М. Федірко закликає ветеранів вступати до УАВ, щоб разом працювати для ветеранів і громади. Зацікавлені можуть жертвувати фонди на пам'ятник УАВ, який вже запляхований на цвинтарі св. Андрія у Савт-Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі.

Володимир Боднар

26 вересня: зустріч підприємців діяспори

НЮ-ЙОРК. – Міжнародний форум підприємців та професіоналів діяспори „Українська ділова діяспора – обличчям до України" почнеться в суботу, 26 вересня, в Ню-Йорку, в готелі „Шератон". Передбачається, що у ньому візьме участь 250-300 осіб. Про майбутню зустріч розповів Микола Меґец, заступник голови Всеамериканського громадського об'єднання „Нова українська хвиля", спеціяліст з питань міжнародного менеджменту та ґльобальних стратеґій на катедрі економіки при Гемлін-університеті у Мінесоті.

За період з 1991 до 2005 року з України до США виїхало на постійне місце проживання більш як 150 тис. осіб. Якщо додати ще й тих, хто приїхав в Америку на навчання чи скористався з різних обмінних програм або гостьових запрошень і залишився проживати та працює тут, то ця цифра легко може подвоїтись.

Ці люди активно працюють не лише на американську економіку, але й шляхом масового пересилання в Україну грошей сприяють активному вливанню чужоземного капіталу в розбудову України. За оцінкою фахівців Інституту демографії та соціяльних досліджень Національної Академії Наук України, від еміґрантів „четвертої хвилі" в Україну щорічно надходить 2.5-3.5 млрд. дол.

З іншого боку, часто можна чути закиди про те, що „четверта хвиля" еміґрації мало активна в українській громаді і ніде її не видно. Але новоприбулі не лише стали диригентами церковних хорів, керівниками громадських організацій та кредитових спілок, але й створили тисячі приватних підприємств, заснували десятки нових часописів, радіо та телевізійних програм в різних частинах Америки і в інших державах світу.

Саме тому визріла ідея зібрати представників ділової української діяспори США, Канади та Европи і обговорити питання співпраці та виробити спільну стратегію участі в процесах політико-господарської діяльности України.

Приготування форуму розпочалося. Ідея його проведення знайшла широку підтримку в Посольстві України в США, в генеральних консульствах. До проєкту долучилась Українсько-американська підприємницька рада, Український Конґресовий Комітет Америки, Вашинґтонська Група, Український Інститут Америки, Центр взаємин між США і Україною та ряд інших організацій.

У перший день роботи форуму перед делеґатами зібрання виступлять керівники провідних американських компаній, які успішно діють в Україні. На Форум запрошена Катерина Ющенко, дружину Президента України. Учасники зустрічі впродовж двох днів братимуть участь у пленарних засіданнях, дискусіях у секціях, відвідають виставки та подивляться презентації окремих фірм.

Буде проведено засідання окремих секцій за темами „Будівництво і нерухомість", „Шкільництво і вища освіта", „Політекономія та суспільні науки,„Сільське господарство та відновлювальна енерґетика", „Видавнича справа та засоби інформації", „Юриспруденція та іміґраційні питання", „Медицина".

(Закінчення на стор. 11)

Вістки з української громади штату Вашінґтон

Вшанували Тараса Шевченка

„Шевченко як людина" – таку тему обрали для Шевченкового свята, яке відбулося 9 березня в Сієтлі, в Українській греко-католицькій церкві Зарваницької Божої Матері. Його організатори ознайомили учасників свята з поглядами поета на сімейне життя, розповіли про його здоров'я, підірване засланням у пустельні краї Казахстану.

День Матері – радість і квіти

День матері відзначено в Сієтлі в Українській греко-католицькій церкві Зарваницької Божої Матері. Воно було поєднане з першим Причастям шести маленьких парафіян. Дівчатка були у білих суконочках і віночках, а хлопчики у клясичних костюмах. Наталя Лещишин провела з усіма дітками опитування щодо їхніх матерів. Цікаво, весело і повчально для матерів і дітей було слухати відповіді. Пісні і квіти, гарний настрій, взаємозбагачення отримали усі гості свята.

Танцюристи здобули нагороди в Канаді

Дитячий фолкльорний колектив танцю „Барвінок" з Сієтла взяв участь у XIV фестивалі української культури, який відбувся 2 травня у містечку Мишин, Британська Колюмбія, Канада. Пригадували організатори фестивалю: „Коли цей гурт вперше приїхав до нас на фестиваль, то було в ньому лише чотири пари танцюристів, а сьогодні в колективі 29 учасників".

У Сієтл з танцюристами поїхало три золотих і одна срібна медалі, а також спеціяльна нагорода за танець „Маленький гуцул". Ця нагорода зберігатиметься по черзі в кожній сім'ї учасників танцю.

„Барвінок" виступав у нових строях. Кошти на них заробляли наполегливою і невтомною працею під час Різдвяного колядування, на гаражних продажах, стараннями батьків. Художнє оформлення – Лесі Приведи, вчительки образотворчого мистецтва. Жюрі високо оцінило художній рівень строїв, які вирізнялися етнічною приналежністю, тобто відображали різні реґіони України.

Сергій Рачинець видав 33 поетичні збірки

В Українській євангельській церкві „Благодать", у Рентоні, 26 квітня відбулась зустріч з гостем з України, поетом Сергієм Рачинцем. Віктор Покидюк – композитор, а одночасно один з ведучих літературно-музичного вечора, присвяченого творчості

Ведуча літературно-музичного вечора Нуне Нещеренська і Сергій Рачинець.

Паула Юрко і Олесь Криницький виконують пісню „Встає хмара з-за лиману". У ролі поводиря – Володя Бурій.

С. Рачинця, сказав: „Я нічого свого не кладу на ноти, а тільки співаю те, що в цій поезії закладено".

С. Рачинець втратив зір у 1986 році. У 1990 році прийшов до Церкви, де відкрилися його очі на барви духовні. Він – автор 33 збірок. Його твори внесено до шкільних підручників. Його вірш „Молитва за Україну", покладений на музику, став ще одним славнем народу. Його пісні стають народними.

Поетові ще можна повернути зір – потрібна операція. Вона коштує 10 тис. дол. Мотив допомоги обдарованій людині завершив свято, у якому брали участь В. Покидюк, Нуне Нещеренська, Дмитро Бірюков, Вікторія Мулярчук, Олександер Багінський, Світлана Таровита, Ігор Таратута, Юля Олеш, Людмила Вознярська, Павло Романець, чоловіча співоча група церкви „Благодать", а також пастор Степан Касянюк.

Леся Прокіпчук

Діти читають вірші з композиції „Садок вишневий коло хати".

Перше причастя на День матері в Українській греко-католицькій церкві Зарваницької Божої Матері в Сієтлі (зліва): Артур Бесараб, Володимир Бурій, Соломія Кстей, о. Авраам Міллер, Аня Святенька, Михайлик Неживий.

Дитячий фолкльорний колектив танцю „Барвінок" (молодша група).

Урочисто і хвилююче звучить „Заповіт" Тараса Шевченка.

Фото: Олександер Святенький

В Еленвілі...

(Закінчення зі стор. 1)

Семен Вариха.

Під час злету юнацтво брало участь у різних конкурсах, відбулися змагання з футболу та відбиванки.

В суботу увечорі відбулася ватра, під час якої сумівці співали пісні під звуки гітари Степана Качурака.

Під час закриття злету вручено нагороди. Серед молодшого юнацтва третє місце посіла Тереса Дуда з осередку Гартфорду, друге місце – Андрея Василик з осередку Гошену, перше місце – Александер Зелез з осередку Гартфорду. Серед старшого юнацтва найкращими були Адріяна Краснянська з осередку Клівленду та Андрея Зелез з осередку Гартфорду (третє місце), Роман Кукіль з осередку Йонкерсу (друге місце), Аня Блажейовська з осередку Джерзі-Сити (перше місце).

Найбільшу кількість точок набрали відділи Йонкерсу – третє місце, Гошену – друге місце, Джерзі-Сити – перше місце.

На Богослуженні. *Фото: Оксана Бартків*

Осередок Джерзі-Сіті, Ню-Джерзі, переможець злету СУМ в Еленвілі, Ню-Йорк.

Переможець серед старшого юнацтва Аня Блажейовська.

Переможець серед молодшого юнацтва Александер Зелез.

Презентація книг про С. Петлюру

НЮ-ЙОРК. – 26 травня у рамках відзначення 130-ої річниці з дня народження голови Директорії Української Народної Республіки (УНР) та Головного отамана Армії УНР Симона Петлюри, у приміщенні Постійного представництва України при ООН відбулась презентація книги відомого ученого-історика Тараса Гунчака „Симон Петлюра і євреї" та книги відомого публіциста і журналіста Дмитра Миронка „Слово" Симона Петлюри".

Постійний представник України при ООН Посол Юрій Сергеєв, виступаючи з короткою промовою, наголосив на тій історичній ролі, яку відіграв С. Петлюра у формуванні української національної ідеї, пробудженні самосвідомости українського народу, становленні української нації. „Ім'я С. Петлюри стало синонімом опору чужоземному пануванню в Україні", – зазначив Ю. Сергеєв.

В травні місяці українська громада всього світу відзначила 130-річчя з дня народження С. Петлюри. Народився він 10 травня 1879 року в Полтаві, жив у Львові, куди переїхав після виключення з семінарії, де вступив до Революційної української партії, а потім – до Української соціял-демократичної партії. Багато співпрацював з українськими виданнями „Громадська думка", „Рада", „Слово".

Після лютневої революції 1917 року в Росії організував і очолив Український фронтовий комітет. У травні 1917 року був вибраний у Всеукраїнський військовий комітет Центральної Ради в Києві й став його головою. В уряді Центральної Ради був секретарем (міністром) з військових питань. Після установлення гетьманату очолював Всеукраїнський союз земств. З листопада 1918 року – член Директорії і Головний отаман військ УНР, з лютого 1919 року – голова Директорії.

Постать С. Петлюри привертає увагу своєю неординарністю та винятковістю, тому багато спереччань вирує навколо його діяльности, висловлюються звинувачення на адресу С. Петлюри щодо єврейських погромів в Україні в період Директорії. Але як Головний отаман війська та голова Директорії УНР С. Петлюра всіляко протидіяв погромам. Про всі ці події та політику С. Петлюри щодо цих питань можно прочитати в книгах, що були представлені на конференції.

Наприкінці зустрічі Ю. Сергеєв висловив окрему подяку українській громаді та Українській національній федеральній кредитовій кооперативі в Ню-Йорку за допомогу у проведенні цього заходу.

Лілія Григорян

Діти прийняли Перше Причастя

Учасники Першого Причастя перед собором свв. Володимира й Ольги.
Фото: Петро Ковтун

ЧИКАҐО, Ілиной. – В неділю, 17 травня, в Українському католицькому соборі свв. Володимира й Ольги відбулася подія, яка повторюється в парафії з року в рік, але за своєю суттю вона особлива – як для тих, що в ній були головними учасниками, так і для всієї парафіяльної родини. Тією подією було приступлення діточок до Першого Святого Причастя.

Вони готувалися до цього моменту протягом цілого року. Вивчали катехизм, Символ Віри, з допомогою дорослих вперше в житті замислювалися над тим, що таке добро і зло, правда і неправда.

44 юних християн – 22 дівчат і стільки ж хлопчиків – вийшли, по-святковому одягнені, з Культурного осередку і вишикувалися в похідну колону і вирушили в намрямі собору.

З ними йшов їх катехичний провідник о. Олег Кривокульський. На чолі колони йшли члени вівтарної дружини, вони несли хрест та інші церковні символи. Площа перед собором була заповнена людьми – всі хотіли бачити цю справді урочисту ходу.

При вході до собору дітей зустрічали настоятель собору о. архимандрит Іван Кротець та о. Ігор Кошик, і ввели їх до церкви, де вони зайняли місця в перших лавках.

Святу Літургію служили парафіяльні отці, з якими співслужили отці-гості: ректор о. Богдан Налисник з катедрального собору св. Отця Миколая, та о. Михайло Ділендорф. Під час Святої Літургії з словом до першопричасників звернувся настоятель о. І. Кротець.

Лука Костелина

Редакція „Свободи" не відповідає за мову і зміст платних оголошень, які вміщуються в тижневику

26 вересня...

(Закінчення зі стор. 8)

Форум завершиться концертом з участю визначних майстрів мистецтва.

Програму Форуму зформовано, але зміни і доповнення з метою її покращення можна вносити постійно. Пропозиції і запитання можна посилати електронною поштою на адресу: nmegits01@hamline.edu або телефонувати на число (612) 761-2277.

Найближчим часом буде створено інтернет-сторінку, на якій можна буде довідатися про детальний плян зустрічі.

МІСТ: АВІА СЛУЖБА
ПОСИЛКИ ЛІТАКОМ
ШВИДКО, ПРОСТО, НАДІЙНО ТА ПРЯМО В РУКИ
Один дзвінок і кур’єр у вас
Доставка листів та бандеролей в руки
Доставляємо продуктові набори за адресою в Україні та Росії
Замовте квіти чи подарунки з доставкою додому для ваших близьких з нового каталогу МІСТ2009
Грошові перекази прямо в руки
Кожна посилка застрахована
Відправка авто, човнів та інших видів транспорту
Професійне завантаження
Відправляємо повні та консолідуємо частково заповнені контейнери
НОВІ НИЖЧІ ЦІНИ НА ПОСИЛКИ ДО РОСІЇ
20 РОКІВ НАДІЙНОГО СЕРВІСУ
ЮВІЛЕЙНА ПРОПОЗИЦІЯ: 11-а посилка БЕЗКОШТОВНО
ДЕТАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ НА САЙТІ:
www.Meest.us
МІСТ MEEST
ЗАМОВЛЕННЯ ПОСЛУГ:
1 800 288 9949
УКРАЇНА | РОСІЯ | БІЛОРУСЬ | МОЛДОВА | ЛИТВА | ЛАТВІЯ | ЕСТОНІЯ
АЗЕРБАЙДЖАН | ГРУЗІЯ | КАЗАХСТАН | КИРГИЗСТАН | УЗБЕКИСТАН

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

150. Євангелія від Матвія, 14: цар Ірод дізнався про Ісуса

Чутки про Ісуса дійшли до царя Ірода, який з наказу Риму був поставлений царювати над однією з чотирьох територій Ізраїля. Ірод на той час наказав вбити Івана Хрестителя, бо цього хотіла його дружина Іродіяда. За чарівний танець дочки дружини цар дав їй нагороду – голову Івана. Тепер цар вирішив, що Іван Хреститель воскрес в образі Христа. Почувши про небезпеку, Ісус відплив човном у пустельне місце, але люди прийшли до нього. Тут сталося чудо нагодування 5 тисяч людей п'ятьма хлібами і двома рибами.

Луїні (1480-1532). „Саломія з головою св. Івана Хрестителя".

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди – о 7-ій годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей.

Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**
Тел.: (908) 591-0800

Вістки з Острозької академії

Проєкт для людей з вадами зору

ОСТРОГ, Рівненська область. – У Національному університеті „Острозька академія“ 22 травня відбувся заключний семінар програми пристосування інформаційних технологій у навчанні студентів з вадами розвитку в Україні („Eduvisim“), метою якого було використання інформаційно-комп’ютерних технологій для навчання людей з вадами зору. Участь у заході взяли представники Ляйпціґзького університету прикладних наук, Києво-Могилянської академії, Асоціяції „Вікно у світ“, Університету міста Кошіце, програми „Темпус“.

Семінар відкрив вступним словім ректор Острозької академії Ігор Пасічник, який розповів про майбутні пляни втілення програми „Eduvisim“ у науковій бібліотеці академії. Управитель проєкту від Києво-Могилянської академії Андрій Акунін звернув увагу на проблему використання комп’ютера вчителями, які застосовують його як друкарську машинку, не знаючи про значно ширше функціонування новітніх технологій.

Викладач інформатики Острозької академії Юрій Коцюк запропонував нові методи використання інформаційно-комп’ютерних технологій для людей з вадами зору. Президент Асоціяції „Вікно у світ“ Георгій Цейтлін організував заклад, де люди з вадами зору можуть навчитися користуватися комп’ютером. Асоціяція вже випустила 345 учнів, які навчаються у вищих навчальних закладах, пишуть наукові дисертації та користуються мережею інтернету. Дуже важливо, підкреслювалося на семінарі, щоб уряд фінансував програми, які допомагають людям з вадами зору опанувати інформаційно-комп’ютерні технології.

Мирослава Огей

Представлено книгу „Біблійні принципи життя і служіння“

Викладання християнської етики в школах – це, перш за все, збереження моральних цінностей, виховання духовности серед наступних поколінь, переконані в Національному університеті „Острозька академія”. Кембриджський і Сорбонський університети формувалися на засадах християнської моралі, високих етичних принципів. Острозька академія відродила ці традиції, закладені в українській освіті академією ще в XVI ст.

Серед викладачів християнської етики – почесний доктор теології та професор катедри релігієзнавства Леонід Якобчук з США. Він викладає християнську етику також у Львові, Рівному, Києві, Черкасах, бере участь у семінарах із підготування молодих вчителів. В Острозькій академії Л. Якобчук уже 12 років викладає предмети „Християнська етика“, „Біблія як культурний феномен“ та „Біблійна антропологія“.

22 травня в університеті відбулася презентація книги Л. Якобчука „Біблійні принципи життя і служіння“, у якій автор, спираючись на біблійні тексти, розглядає засади суспільного, релігійного та особистого життя, принципи духовного служіння.

У презентації взяли участь представники релігійних громад, видавець книги Володимир Прит, перший проректор з навчально-виховної роботи Петро Кралюк, ректор Острозької академії, проф. Ігор Пасічник.

Презентував книгу сам автор, який спеціяльно для цього приїхав зі США зі своєю дружиною Яніною.

„Я переконаний, що це видання стане настільною книгою у кожній українській сім’ї“, – сказав І. Пасічник.

До видання книги доклав зусиль редакторський колектив під керівництвом П. Кралюка.

Олексій Костюченко

Леонід і Яніна Якобчуки під час презентації книги в Острозькій академії.
Фото: Ярослав Мізерний

Студенти перемагають у конкурсах

Одним з пріоритетів Болонського навчального процесу є перетворення університетів на потужні наукові осередки, які впроваджують нові, напрями наукових досліджень. Тому одним з стратеґічних завдань Острозької академії стало підготування майбутніх теоретиків, які складатимуть основний інтелектуальний потенціял України. Для цього здійснюється комплексна система заходів, пов’язана як із системою заохочень, так і з адаптованими до сучасних умов підрозділами, за допомогою яких університет сприяє розвиткові наукового потенціялу студентської молоді.

Уже майже 10 років в університеті діє студентське наукове товариство „Академік“, яке об’єднує наукові гуртки, секції та інші підрозділи, пов’язані з студентською наукою.

Щороку кількасот молодих людей бере участь у різних програмах наукового й культурного обміну. Особливо активно діють програми обміну з навчальними закладами США і Канади, а також Польщі, Німеччини, Італії.

Стали постійними перемоги студентів в олімпіядах, вітчизняних та закордонних конкурсах наукових проєктів. Цього року студенти правничого факультету Марія Цип’ящук та Ашот Агаян представляли Україну на Міжнародних змаганнях із інтерв’ювання та консультування клієнтів, які відбулися у квітні в Лас-Веґасі. Це стало можливим завдяки їхній перемозі у Всеукраїнській олімпіяді з цієї проблеми, яка відбулася в Академії правових наук України.

Студентки економічного факультету Богдана Гречанюк і Наталя Іванчук були нагороджені на Всеукраїнській олімпіяді з економічних дисциплін, а студент гуманітарного факультету Максим Карповець посів перше місце на Всеукраїнській олімпіяді з філософії та релігієзнавства.

Вікторія Назарук, теж студентка гуманітарного факультету, стала переможцем Всеукраїнського конкурсу ім. Петра Яцика, зайняла третє місце на Всеукраїнській олімпіяді з української мови та літератури, а також була визнана одним із найактивніших студентських діячів України. Студентка Олена Бойчук перемогла у Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт з гуманітарних наук.

Ректор академії Ігор Пасічник наголосив, що успіх кожного студентського проєкту залежить від того, наскільки активними є його учасники.

Михайло Якубович

Позбутися диктату викладача

В Острозькії академії впроваджено навчання з використанням різноманітних інтерактивних методик і рольових ігор. Значна частина занять спрямована на надання студенту саме практичних знань, які він зможе використовувати у подальшій праці. Студенти з спеціяльности „Документознавство та інформаційна діяльність“ провели реґіональний з’їзд незалежних та незаанґажованих журналістів, де представили розроблені ними ж проєкти газет.

Студенти тепер знають, як відбувається процес проведення конференції чи створення друкованого видання не лише з теорії.

Ганна Охріменко, викладач курсу „Інформаційно-аналітична робота“ сказала: „На зміну клясичному викладанню необхідно активно впроваджувати нетрадиційні методи навчання – прес-конференції, презентації, майстер-кляси, на яких студент не відчуває диктату викладача“.

Вікторія Скуба

Проблему сепаратизму перебільшують

29 травня у Таврійському гуманітарно-екологічному інституті, в Криму, відбулося засідання „круглого столу“ Острозького клюбу вільного інтелектуального спілкування молоді, на якому обговорено питання „Формування єдиної української нації та роля Криму у цьому процесі“. У засіданні брали участь представники різних суспільних груп та реґіонів України. Коли йшла мова про сепаратистські настрої в Криму, з’ясувалося, що самі кримчани цю проблему не вважають актуальною, оскільки її насаджують радикально налаштовані проросійські групи суспільства, котрі виконують політичне замовлення з-за кордону.

Іван Сопіга

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Концерт оркестри Сервантеса

ЧИКАҐО. – Гості заповнили 3 травня головну ґалерію Українського інституту модерного мистецтва (УІММ), де відбувся перший концерт оркестри Сервантеса.

Цей музичний ансамбль створений, щоб підтримувати діяльність Інституту Сервантеса, а саме – знайомити шанувальників клясичної музики з творами з різних національних джерел, але передовсім – з музикою еспанських та латино-американських композиторів. Оркестра Сервантеса складається з молодих талановитих музикантів, вихідців з різних культур.

Михайло Голян – директор музичного комітету УІММ, привітав музикантів та гостей та поділився з присутніми короткою історією оркестри та Інституту Сервантеса.

Струнний ансамбль, який складається із 18 музикантів, під керівництвом дириґента Емануеля Андрузі, виконав вибіркові еспанські та латино-американські музичні твори, починаючи із жвавого „Manuel De Falla Pantomime“, а також ритуальний танець вогню з „El Amor Brujo“ для фортепіяна з оркестрою.

Виступ оркестри Інституту Сервантеса.

Організатри музичного вечора (зліва): Орися Козак-Кардосо, Ана Фау, Хуан-Карлос Відаль, Михайло Голян, Емануель Андрузі.

Е. Андрузі – дириґент і композитор, тісно пов’язаний із музичними традиціями Римської консерваторії, яку він закінчивши за спеціяльністю „Опера, дириґентура і композиція“. Він працював в Европі та США як піяніст, дириґент та викладач. Тепер навчається на докторантурі в університеті „Нортвестерн“ під керівництвом Віктора Ямпольського.

Піяністка Ана Фау народилася в Буенос-Айресі, Арґентина, закінчила консерваторію у Санкт-Петербурзі, Росія. Вона виступала з концертами у багатьох країнах Европи.

Орися Козак-Кардосо, президент УІММ, подякувала Хуанові-Карлосові Відалеві, виконавчому директорові Інституту Сервантеса, за участь у спільному проведенні цього музичого вечора, а також запросила оркестру провести повторні концерти. У відповідь на концерт в УІММ вона запропонувала провести концерт творів українських композиторів у приміщенні Інституту Сервантеса.

Після концерту відбулося прийняття у мистецьких ґалеріях УІММ.

Підтримку УІММ надають: Рада мистецтв штату Ілиной, Мистецька програма міста Чикаґо, Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч“, Фундація „Спадщина“.

Інформації про майбутні виставки та події можна отримати на інтернет-сторінці УІММ: www.uima-chicago.org.

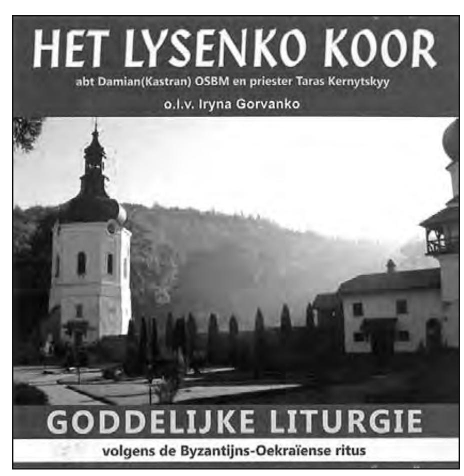
Орися Козак-Кардосо

Випущено компакт-диск хору ім. Миколи Лисенка з Голяндії

У Голяндії випущено компакт-диск, на якому записано літургійні співи у виконанні хору ім. Миколи Лисенка, який був заснований в Голяндії у 1996 році з ініціятиви д-ра Мирослава Антоновича та Пауля Гекенеса. Від осені 2006 року хором керує Ірина Горванко.

На диску записані твори Артемія Веделя, Олександра Архангельського, Дмитра Бортнянського, Михайла Вербицького, Кирила Стеценка, Миколи Леонтовича, Андрія Гнатишина, М. Антоновича та невідомих церковних авторів. Літургійні співи записані 22-23 листопада 2008 року в Церкві св. Йосифа в Голяндії.

На обкладинці вміщено світлину Крехівського монастиря св. Миколая Отців-василіян Української Греко-Католицької Церкви в Україні. У запису брали участь ігумен Святопреображенського василіянського монастиря на Ясній Горі в Гошеві о. Дам’ян Кастран і настоятель храму св. Андрія Первозваного в Долині о. Тарас Керницький.

Новий компакт-диск хору ім. Миколи Лисенка.

Появі диску сприяли посадник міста Долини Володимир Гаразд, довголітній приятель хору Володимир Луців з Великої Британії, заступник директора компанії „Інвест-Україна“ Олена Ганцяк-Каськів та інші.

З питань придбання компакт-диску можна звернутися на адресу: info@lysenko.nl.

Л. Хм.

НОВІ ВИДАННЯ

Сплеск болю на чужині

Ганна Черінь. „Проліски". „Сучасний письменник". Київ. 2009. 264 стор.

Шанувальникам поезії не треба представляти Ганну Черінь – її творчість добре відома в Україні і за кордоном. Вона має понад 40 видань своїх творів. Здавалося б, досить сказати, що вийшла нова її збірка і читачі відразу звернуться до неї. Але „Проліски" – збірка особлива. І навіть не нова. У передмові автор розповідає про початки свого творчого шляху і спробу видати в Німеччині написані тоді вірші. Спроба була не зовсім вдалою, хоча частина доробку усе ж побачила світ. І ось тепер збірка з 1949 року вийшла у Києві.

Зібрані в книжці поезії передають усі настрої і болі, якими жили в останні роки Другої світової війни і після неї українці, змушені залишити рідну землю. Але в цьому випадку йдеться про настрої юної дівчини з Київщини, з властивими цьому дівочому вікові мріями, надіями і розчаруваннями. Це ніби сплеск болю й туги дівочої душі на чужині.

Збірка засвідчує різнобічні жанрові обдарування авторки – у ній є чарівна лірика, полум'яний заклик до боротьби за Україну, дошкульна сатира і м'який гумор.

Поезії Г. Черінь властива велика образність: один-два рядки створюють картину, яка варта малярського пензля. Ось кілька прикладів: „вже скрипнув поїзд, як гарба, а всього ще сказать не встигли", „далі будуть берези на стежки березневії кидать сережки", „немов рябі телята, з гір біжать наввипередки молоді берізки", „білим цвітом вдяглася слива, наче та наречена до шлюбу", „п'ю свіжий холод березневих ранків", „степи сміються розвеселені, тікають з меж за видноколи", „як вийти зі школи настане пора, як маком поспілим сипне дітвора", „зелені очі семафора", „наїжачився інеєм грудень".

Нова книжка Ганни Черінь.

Замальовки природи перемежають рядки образних роздумів про життя: „Прийде любов і переможе розум", „і рими, як маленькі звірики, тікають, ледве підійди", „в твого сина мої очі – не моє ім'я", „для кого у невідому далеч простелила килим сніжна путь".

Радує властиве молодим авторам сміливе застосування неологізмів: „село білохате", „тиша святвечірня", „кричать під вікнами діпівські діти", „ура горлодерне на мітингу", „муха не дзизне". Багато таких знахідок у збірці.

Щоб придбати збірку „Проліски", треба звернутися до авторки на адресу: Halyna Pankiw, 652 Norwood St. NW, Port Charlotte, FL 33952. Кілька поезії з цієї збірки вміщені нижче.

Левко Хмельковський

Ганна Черінь

Слива зацвіла...

Білим цвітом вдяглася слива,
Наче та наречена до шлюбу.
А чого ж я така щаслива?
Ти ж мені не сказав, що любиш...
Лиш сказав,
що не бачив давно вже
Надвечір'я такого чудового,
І що вчора, додому прийшовши,
Ти заснути не міг ще довго...
То чого ж я така щаслива,
Повна радісних мрій і сили,
І вже хочу й собі, як слива,
У пелюстки вдягтися білі?..

Берлін, 1943 рік

Білі вікна

Я не знаю, як це бути може:
Кажем так, а думаєм не так...
Ми удвох,
та з нас самотній кожен,
І серця нам б'ються,
та не в такт.
Водить пальцем по вікні зима,
Волохаті пише візерунки...
І такі холодні поцілунки –
В них тепла весняного нема...

Берлін, 15 грудня 1944 року

Карі очі

Ти знову говориш мені про любов.
Мене заспокоюєш нащо ти?..
Слова ті даремні,
бо я вже, либонь,
Для тебе не зможу покращати.
Нас, може, навіки з'єднала біда,
Думки вже і звички вивчені...
Я знаю: ти серце своє віддав
Стрункій кароокій дівчині.
Із нею –
вітчизна, черемховий цвіт,
І молодість, кленом заклечана...
Зі мною –
прокляття безрадісних літ,
Зі мною – чужа Німеччина.
А туга за рідним не гасне, пече,
Пливе чужиною...
Нічим тих замріяних карих очей
Тобі замінити не можу я.
Минулого, спогадів час не затер...
І думаю я з досадою –
Що трохи ти любиш мене.
За те,
Що трохи її нагадую.

Нойбоєрн, 18 жовтня 1945 року

Сніг і проліски

На вікнах ще морозна просідь,
А вже весняні сняться сни,
І вже душа проміння просить,
Надворі ж знову сніг і сніг...
Сніжинки мчать, як гуси в ирій.
Їх крилець ледве чутний змах,
І все ж тому ніхто не вірить,
Що знов повернеться зима.
Хоч би й по пояс випав сніг, –
Вже квітнуть проліски насподі,
Бо вже зима відчула подих
Із сну воскреслої весни.

Прага, 3 листопада 1945 року

Підручник з національного виховання

Йосиф Сірка. „Актуально-3". Видавництво „Мистецька лінія". Ужгород. 2009, 116 стор.

Філантроп Йосиф Сірка (уродженець Пряшівщини, який довгі роки працював доцентом славістичного відділу Зіґенського університету, а нині живе на пенсії в Торонто), активно допомагає Україні від перших днів її незалежности. Спочатку його допомога мала більш-менш гуманітарний характер: харчі, одяг, взуття, медикаменти, санітарна техніка, комп'ютери, електротехніка. Він особисто завіз в Україну понад 100 вантажів.

Крім того, як засновник Німецько-українського товариства „Діялог", він влаштував ряд заходів, спрямованих на поглиблення українсько-німецьких взаємин, та подбав про стажування українських учителів та студентів в німецьких університетах. В останні роки він віддає перевагу духовній допомозі: видає книги і власним коштом розповсюджує їх по всій Україні.

Цими днями в ужгородському видавництві „Мистецька лінія" вийшла вже третя книга його публіцистичних статтей, публікованих в засобах масової інформації та в інтернеті від осені 2008 до весни 2009 років під назвою „Актуально-3". Деякі з них появилися і на сторінках американського україномовного тижневика „Свобода".

Це справді дуже актуальні статті з приводу злободенних проблем сьогодення. 116-сторінкова книга відкривається листом в'язня сумління Олекси Тихого до газети „Радянська Україна" з 1972 року, в якому він вказує на кричущі недоліки національної політики радянської влади щодо української нації. Цікаво, що всі проблеми, на які О. Тихий вказував майже 40 років тому, не втратили своєї актуальности, а деякі стали навіть гострішими. Й. Сірку ці проблеми турбують, тому він змушує і читачів задуматись над ними.

Часто він полемізує з українськими політиками, з засобами масової інформації. Він не може зрозуміти, як це так, що чільні представники Українського уряду, депутати парляменту та дипломати за 17 років незалежности України не засвоїли української мови – державної мови країни.

Декілька статтей присвячено штучному Голодоморові 1932-1933 років, існування якого деякі кола, зокрема в Росії, намагаються заперечити, хоч від голоду, запляннованого комуністичною владою, в Україні умерло не менше людей, ніж євреїв у нацистських таборах смерти.

Хвилюють Й. Сірку і проблеми Закарпатської України та його рідної Пряшівщини, наприклад, питання „політичного русинізму".

Окрему статтю він присвятив 100-літтю з дня народження лікаря-поета Михайла Качалуби, який народився в Галичині, жив у Словаччині, а вмер у Швайцарії, та Україна завжди була в центрі його уваги.

Нова книжка Йосифа Сірки.

„Куди поділася творча молодь Донецька?" – запитує він у статті про рішення Вченої ради Донецького національного університету, яка не погодилася, щоб її університет мав ім'я славного сина цього краю Василя Стуса, який вчився в даному університеті і за вірність Україні загинув в одному з таборів ҐУЛаґу.

Повний неспокою і вболівання за долю України є „Відкритий лист до Віктора Януковича, голови Партії Реґіонів" (стор. 75-78). Відштовхнувшись від таких висловів В. Януковича, як „Діти плачуть, бо мусять вивчати українську мову" та „В Україні проходить примусова українізація", Й. Сірка розглянув значення рідної мови не лише в навчальному процесі, але й у повсякденному житті, зокрема у промовах високих посадових осіб. „Якщо політик не здатний вивчити державну мову, – пише автор, – то він не повинен братися до політики і таких нездар партія не повинна висувати на депутатів, міністрів чи на інші державні посади" (стор. 77).

Збірник Й. Сірки „Актуально-3" закінчується його інтерв'ю, дане журналістові Михайлові Шкурлі. В ньому автор розповів про свій життєвий шлях від дитинства в Ублі, через навчання у Снині та Києві, журналістську роботу в Пряшеві, науково-педагогічну – в Зіґені та життя на пенсії в Торонто.

На запитання „На яку мудрість орієнтуєтесь у своєму житті?" Й. Сірка відповів: „Я керуюсь тим, що праця важлива не тільки для молодих, але й для старших, і вважаю, що людина не може відпочивати, якщо не знає, що таке праця... Крім усього, я вважаю, що краще бути в позиції щось давати, ніж отримувати, бо це свідчення того, що працюєш і живеш не тільки для себе" (стор. 111).

Книжка „Актуально-3" призначена для широкої громадськости в Україні, однак, для політиків і громадських діячів вона б мала стати допоміжним підручником з національного виховання. З неї є чому повчитися.

Микола Мушинка,
Пряшів, Словаччина

СПОРТ

Дружина „Чорноморська Січ" ввійшла до чвертьфіналу

„Чорноморська Січ" – „Страйкерс" – 5:1

Продовжуються змагання за Чашу „Ґарден Стейт Сакер Ліґи" в Ню-Джерзі. Дружина копаного м'яча „Ч. Січі" в ролі чемпіона щойно закінчених змагань в Центральній дивізії здобула другу перемогу у новій серії ігор за Чашу вищезгаданої ліґи. Цього разу суперником „січовиків" був футбольний клюб „Страйкерс", який у Північній дивізії посідає третє місце. Суперники українців грали на своєму полі, тому змагалися з вогником завзяття і великим бажанням перемогти.

Одначе, українська дружина виявилася твердим горішком, якого не вдалося розламати господарям. Вже від перших хвилин зустрічі „січовики" перехопили ініціятиву в грі, завдяки якій здобули розгромний вислід – 5:1. Вислід першої половини – 1:0 встановив Петро Касіяненко. Після перерви українці продовжували володіти м'ячем, і воротареві „Страйкерса" довелося чотири рази витягати його з сітки воріт. Чергові ґолі здобули Дмитро Терещук, Марко Гординський, Антін Григорович і Антін Денис. Суперники також забили свого „почесного ґоля".

Завдяки цій перемозі дружина „Ч. Січі" ввійшла до чвертьфіналу серії. Крім вже згаданих змагунів, що відзначилися в лінії нападу добре діяв провідний снайпер дружини Данило Левицький, але йому цим разом не пощастило відзначитися. Вдало грали захисні лінії дружини на чолі з граючим тренером Андрієм Панасом – Степан Колодій, Андрій Кудрик, Андрій Мандзій, Роман Табачук. Як завжди, надійно боронив свою „твердиню" воротар Александер МакДоналд. Провідник дружини – Микола Гординський, другий тренер – Гриць Сергіїв.

Омелян Твардовський

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи"

Редакційна колеґія. „Літопис Бойківщини" — журнал, присвячений дослідженню історії, культури і побуту бойківського племени. Ч.1/76(87). Товариство „Бойківщина". США-Канада-Україна, 2009 рік.

Олександер Домбровський. „Спомини". Спомини про життя і діяльність, починаючи від дитячого і шкільного віку, студій у Львові, початку наукової діяльности у Львівському НТШ і до життя в Америці. Українське історичне товариство. Ню-Йорк-Львів-Острог, 2009 рік.

Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діяспорою Національного університету „Львівська політехніка". „Діти еміґрантів про себе. Сповіді, думки, судження, біль" (у двох частинах). Це щира сповідь дітей про своє самотнє дитинство, про потребу материнської ласки і батьківської мужности. Видавництво, „Артос" Фундації „Андрей", Львів, 2008 і 2009 роки.

Іван Головінський. „Від степів Пантелихи до американських хмарочосів". Спомини, поділені на 11 частин: дитячі роки (1927-1941), Бережанська гімназія (1941-1944), переселенчі табори в Австрії (1945-1949), приїзд до США і Корейська війна (1949-1952), початок професійної праці (1952-1966), Тисячоліття Хрещення України (1988), конференції в університеті Ілиной (1980-2006), студенти з України в університеті Ратґерс (1992-2002), студійні поїздки в Україну (1992-1995), на схилі віку (від 2000 року). Ню-Йорк, 2009 рік.

Володимир Рожко. „Древні святині Полісся". Історико-краєзнавчий нарис. Ця книга – вагомий внесок у дослідження історії Волині. Видавництво, „Волинська книга", Луцьк, 2009 рік.

Редакційна колеґія. „Українська гімназія, Реґенсбурґ, Німеччина 1945-1949". Зустрічі та спадщина. Фотоогляд минувшини і сучасности. Друкарня „Компютопринт", Кліфтон, Ню-Джерзі, 2008 рік.

„Ярослав Стадник", альбом художніх праць українського мистця Я. Стадника. Твори, поміщені в альбомі передають високий професіоналізм автора, його намагання показати усім мить прекрасного. Фльорида, 2009 рік.

„Сучасна Україна на культурній карті Европи", збірник Лариси Залеської-Онишкевич і Марії Ревакович англійською мовою. Видавництво: M. E. Sharpe і НТШ-А. Армонк-Ню-Йорк-Лондон, 2009 рік.

ПОДОРОЖІ

Україна зблизька

Втім, ледве чи за три тижні перебування в Україні можна наблизитися до неї в такій мірі, щоб геть усе побачити і геть усе зрозуміти. Геть усе – тобто усі суперечності життя, усі його світлотіні. А по-друге, тут багато залежить від самого спостерігача, від того, що саме і з якими почуттями вихоплює його око.

Ось ходжу по Ужгороду – і не впізнаю рідного міста. Добре це чи зле? На кожному кроці – пишні, европейського рівня, крамниці, кав’ярні, ресторани і бари, переважно з пивом „Чернігівське“. Над кожним таким баром – гасло фірми: „Живи на повну!“. Не знаю, що воно означає – мабуть, щось інше, ніж достойну повноту людського буття, бо ні над „Кобзарем“, тепер уже єдиною книгарнею міста, ні над історичним та художнім музеями, ні над театром таких гасел нема.

Впадає у вічі непомірна, як на таке невеличке місто, кількість банків – понад пів сотні. Ну одні тобі банкіри ходять вулицями. Але ж чому тоді ці вулиці такі бідні, розбиті, вкрай занедбані? Чому в межах міста колеса авт здіймають пил, аж нема чим дихнути? Чому перехожі змушені протискуватися в щілини між огорожами й автами, що стоять на хідниках?

Зупиняюся перед музично-драматичним театром... Які великі надії покладалися на його спорудження і творчу діяльність! Будувався він від кінця 1960-их до кінця 1980-их в чудовій місцині на лівому березі Ужа, обрамленому рожевоцвітними каштанами. Перед театром, від вулиці Лева Толстого, мав постати, на всю ширину будинку, фонтан зі світломузикою. Котлован облицювали плитками, підвели різні труби і трубки, але вода з них ні разу не капнула. Тепер фонтан – величезна яма зі сміттям... Стіни театру облупані, сходи розбиті. Як щось подібне могло статися з преважливим осередком української культури в незалежній Українській державі?

З цим запитанням звертаюся до відомої в Ужгороді артистки Люби Оленчук, вона ж – заступник директора театру. Ось її відповідь: „У нас точиться війна між обласними і міськими керівниками, а якщо точніше – то між олігархічними кланами, тобто війна не за культуру, а за партійно-грошові інтереси. Батьки міста кажуть, що оскільки театр називається „обласний“, то нехай про нього дбає Закарпатська державна адміністрація, а та відмагається: театр – на території міста, отже, за нього має відповідати міська влада. В результаті не дбає і не відповідає ніхто“.

Дивно, але Мукачів незрівнянно чистіше, впорядкованіше, ніж Ужгород. Тут безконкуренційно господарить один клан – Віктора Балоги. Думка пересічного мукачівця: нехай хоч дідько з рогами, аби тільки порядок був. І не треба було відбирати від В. Балоги замок „Паланок“, бо й ця архітектурна перлина середньовіччя в руках байдужої держави невдовзі стане руїною.

Почув ще й таке: клан В. Балоги перетворив Мукачів у столицю сумнозвісного „політичного русинства“, йде до того, щоб це місто, географічний центр Закарпаття, стало й адміністративним центром области, а згодом – русинської автономії.

Виходить, „дідько з рогами“ – за порядок, але за порядок антиукраїнський. Якраз у дні мого перебування в Ужгороді місцеві балогівці до тієї міри зацькували голову Закарпатської крайової „Просвіти“ Павла Федаку за його активну проукраїнську діяльність, що він був змушений залишити рідний край...

Після Ужгорода і Мукачева побував я у Львові і Києві, й там приятелі також показували „здобутки“ ринкової економіки і демократії по-українськи: у Львові – „Антикарпати“, тобто гори сміття край дороги до Жовкви, з-під яких витікає небезпечна для здоров’я отрута, а в столиці – ознаки сповзання у Дніпро схилів зі знаменитою Андріївською церквою, Києво-Печерською Лаврою, Маріїнським парком...

Причина – хаотична, неузгоджена з екосистемою забудова міста. Столиця займає аж 28-ме

Ужгород. Вулиці бідні, розбиті, вкрай занедбані.

місце серед 53 найбрудніших міст України.

Оскільки проблеми екології просто ведуть до проблем практичної політики, то всі мої зустрічі з журналістами, письменниками, артистами, художниками відбувалися у формі дискусії на цю дратівливу тему. Головним її предметом були Верховна Рада, Кабінет міністрів і Президент Віктор Ющенко. Погляди української сторони можна звести до такого узагальнення: В. Ющенко своєю світоглядною односторонністю, закладеною, може, в самому його характері, розірвав час, відділив минуле від сучасного. Як найвищого керівника держави історія поставила його першим, на чолі суспільства, нації, обов’язок же першого – дивитися далеко вперед, бачити найкращий шлях і вести усіх цим шляхом. А він цього не зробив, бо голова його постійно обернена в минуле. Голодомором, сталінськими репресіями, Конотопом і Мазепою, Петлюрою і Шухевичем мали б займатися ті, хто йде в останніх рядах урядової колони й кому, отже, легше було б оглядатися на історію.

Певна річ, мене не раз було запитувано, що думають з цього приводу українці Америки. Не будучи уповноваженим висловлюватися від імені всієї громади, я виклав ту точку зору, котра переважає в публікаціях нашої „Свободи“, зокрема в рубриці „Редакційна пошта“: ні, Президент В. Ющенко не тільки не розірвав час, а як ніхто інший з державних керівників, ніхто інший взагалі з політичної еліти України, наблизив українське минуле, трагічне і героїчне, до сьогоднішнього дня. Зовні нібито надміру ліберальний, ніби не досить вольовий, він спромігся на найвищу політичну волю у найголовнішому вимірі президентської діяльности – у вимірі націєтворчому. Свідомо і добровільно

Ужгород. На кожному кроці – крамниці, кав’ярні, ресторани і бари.

став у ряд тих великих попередників, українських патріотів, котрі своєю творчістю і своїм життям стверджували національну самобутність і неповторність України. „Ліберальному“ і „безвольному“ В. Ющенкові вистачило мужности і послідовности впровадити в суспільну свідомість України ту історичну правду, котрої з відомої причини так не бажає визнати Москва – не бажає, бо ця правда кричуще свідчить про непростимі злочини Москви проти України і українців. В цьому розумінні всі кроки В. Ющенка, спрямовані на пробудження, поглиблення і прояснення національної самосвідомости нашого народу, треба вважати не даниною минулому, а неоціненним (на жаль, належним чином досі не оціненим) вкладом у майбутнє незалежної Української держави.

...З Києва до Борисполю я їхав у таксі. Водій-росіянин виявився дуже цікавою людиною. Росію залишив, коли розпадався Радянський Союз. Професійний інженер-електронік, декілька років працював у Вінниці, відтак, заради Києва, сів за кермо таксі. Вільно володіє англійською мовою, пильно стежить за політичним життям в Україні і в Росії. Їдемо, і він мені говорить: „Які ж довірливі ці хохли! Знову не бачать московського зашморгу над головами, не бачать, що Путін з Медведєвим вже розпочали операцію з вивільнення території України від українців...“. А я слухав це і відчував, що залишаюся ще кращої думки про Президента В. Ющенка.

Петро Часто

Мукачів незрівнянно чистіший, впорядкованіший, ніж Ужгород.

ПРЕСОВИЙ ФОНД, за травень 2009 р.

200 дол.	Бігун Ярослав	Вашінґтон, ДК
100	Сохан Неоніля	Моріставн, Н. Дж.
	Куляс Юліян	Парк-Рідж, Іл.
85	Леус Іван	Роєн, Кве., Канада
65	Кусів Ольга	Порт-Шарлот, Фла.
60	Романюк Анатолій	Отава, Он., Канада
55	Бемко Ігор	Едінборо, Па.
	Джулі Ірина і Павло	Ґросе-ПТ-Шоп, Миш.
	Гнатюк Юлія	Монреаль, Кве., Канада
	Ярош Стенлі	Кінелон, Н. Дж.
	Попель Юрій	Монмот-Джкт, Н. Дж.
	Попович Орест	Гавел, Н. Дж.
	Стех Уляна	Місісаґа, Он., Канада
	Вронський Володимир	Ґрінлавн, Н. Й.
50	Бреславець Галина	Роквіл, Мд.
	Феш Михайло	Тусон, Аріз.
	Мартинів Михайло	Чикаґо, Іл.
	Трембіцька Ярослава	Бруклін, Н. Й.
	Яримович Ореста	Чикаґо, Іл.
45	Бігей Роман	Мавнт-Вернон, Ваш.
	Байомаркетінґ Ґлобал	Пало-Алто, Каліф.
	Мазур Тарас	Гавард-Біч, Н.Й.
40	Ричок Роман	Мейплвуд, Н. Дж.
35	Яримович Ореста	Чикаґо, Іл.
	Вронський Володимир	Ґрінлавн, Н. Й.
30	Пундії Оришеда і Павло	Чикаґо, Іл.
	Вовки Марія і Володимир	Шорв'ю, Мін.
25	Данко Осип	Ню-Гейвен, Кон.
	Фараонів Ольга	Трентон, Н. Дж.
	Скоп Віра	Ля-Меса, Каліф.
	Теслюк-Дергак Марта	Вест-Гартфорд, Кон.
	Бойчук Іван	Трентон, Н. Дж.
	Бойд-Борискевич Володимир	Лейк-Сузі, Фла.
	Добровольський Стефан	Монреаль, Кве., Канада
	Дутка Орест	Флашінґ, Н. Й.
	Ґавдяк Ігор	Коламбія, Мд.
	Анонімно	
	Гірняк Тарас	Ню-Йорк, Н. Й.
	Гнатейко Мирон	Кліфтон, Н. Дж.
	Гриценки Тетяна і Володимир	Вест-Роксбирі, Мас.
	Кочман Александра	Чикаґо, Іл.
	Крижанівський Юрій	Медісон, Н. Дж.
	Новосівський Тарас	Девон, Па.
	Пундії Орешета і Павло	Чикаґо, Іл.
	Ратичі Галина і Ростислав	Едісон, Н. Дж.
	Сімок Андрій	Лас-Веґас, Нев.
20	Бортновський Михайло	Лос-Анджелес, Каліф.
	Дербіш Лідія	Торонто, Он., Канада
	Дзюба Христина	Рочестер, Н. Й.
	Ґелета Богданна	Коледж-Парк, Мд.
	Головінська Мотря	Іст-Ґрінвіч, Р. Ай.
	Кривенко Алекс	Сан-Сіті, Аріз.
	Лисик Дмитро	Ля-Сел, Кве., Канада
	Меленка Микола	Вітінґ, Н. Дж.
	Пікас Михайло	Олней, Мд.
	Сліпець Марія	Парма, Огайо
	Стасів Роман	Конґерс, Н. Й.
	Тодорів Богдан	Філядельфія, Па.
	Турула Теодора	Арлінґтон Гтс, Іл.
	Зобнів Анна	Пайксвіл, Мд.
	Німчук Михайло	Лінден, Н. Дж.
	Онуферко Маркіян	Дженкінтавн, Па.
15	Джуль Андрій	Ґросе-Пойнте, Миш.
	Коліщинський Григорій	Чикаґо, Іл.
	Крижанівська Марія	Рочестер, Н. Й.
	Штомпіль Стефанія	Іст-Гановер, Н. Дж.
	Бонакорса Христина	Белвіл, Н. Дж.
	Декайли Люба і Ігор	Флашінґ, Н. Й.
	Дуб Теодор	Гарфілд, Н. Дж.
	Клунь Ярослав	Бімсвіл, Он., Канада
	Костюки Александра і Теодор	Сілвер-Спрінґ, Мд.
	Коваль Бойд	Вашінґтон, ДК
15 дол.	Куропась Роман	Ворен, Миш.
	Кузьмич Валентина	Бейсайд, Н. Й.
	Лоїк Володимир	Солт-Лейк-Сіті, Ют.
	Масляк Мар'ян	Лейквуд, Кол.
	Мисишин Мар'ян	Спрінґфілд, Мас.
	Орлінс Іван	Лос-Анджелес, Каліф.
	Павлик Ольга	Ню-Йорк, Н. Й.
	Процик Роман	Гантінґдон-В. Па.
	Писарів Джуді	Вайомінґ, Р. Ай.
	Раковська Александра	Рівергейд, Н. Й.
	Шількевич Стефан	Трентон, Н. Дж.
	Склярчук Стефан	Місісаґа, Он., Канада
	Слюсарчук Юрій	Монро, Н. Й.
	Стахів Денис	Мидлсекс, Н. Дж.
	Варварів Василь	Сан-Анселмо, Каліф.
	Яриш Іван	Рокі-Гіл, Кон.
	Юречко Ольга	Вест-Ґров, Па.
	Загайкевич Орест	Кренфорд, Н. Дж.
	Зендран Іван	Вотервліт, Н. Й.
10	Білик Іван	Бафало-Ґров, Іл.
	Чавз Роман	Віндзор-Локс, Кон.
	Чипак Ольга	Вейн, Н. Дж.
	Держко Евстахій	Лортон, Ва.
	Діяк Лариса	Шавмбурґ, Іл.
	Долинська Лариса	Вестфілд, Н. Дж.
	Дольницька Александра	Монреаль, Кве., Канада
	Ґембатюк Богдан	Бріджпорт, Кон.
	Гаврилко Евстахій	Ворен, Миш.
	Гаврилюк Галина	Джерзі-Сіті, Н. Дж.
	Герець Роксана	Ратерфорд, Н. Дж.
	Гнатковський Володимир	Бейсайд, Н. Й.
	Граб Омелян	Венис, Фла.
	Юзвін Йосиф	Ратерфорд, Н. Дж.
	Кеске Люба	Вудленд-Гілс, Каліф.
	Клек Андрій	Ферв'ю-Парк, Огайо
	Король Анна	Нейплс, Фла.
	Коринецький Алекс	Віла-Парк, Іл.
	Ковч Христина	Вебстер, Н. Й.
	Кравченюк Степан	Джерзі-Сіті, Н. Дж.
	Куцан Анна	Спрінґфілд, Іл.
	Кулинич Ірина	Жовква, Україна
	Кривко Людмила	Тернопіль, Україна
	Лис Марія	Піірсон, Фла.
	Мазепа Іларій	Рійдійнґ, Па.
	Мороз Михайлина	Вернон, Кон.
	Ілік Е.	Квенбіян, НСВ, Австралія
	Музика Григорій	Іст-Гановер, Н. Дж.
	Онуфрик Катерина	Гамілтон, Он., Канада
	Онишкевич Ілля	Ірвінґтон, Н. Дж.
	Опалевич Богдан	Торонто, Он., Канада
	Оришкевичі Мира і Юрій	Парма, Огайо
	Гелети Марфа і Павло	Вітінґ, Н. Дж.
	Підгірний Іван	Парма, Огайо
	Поповський Остап	Коговз, Н. Й.
	Пилипюк Марко	Вестон, Он., Канада
	Рій Михайло	Каса-Ґранде, Аріз.
	Шеремета Параскевія	Байон, Н. Дж.
	Шараневич Оксана	Парма, Огайо
	Слабий Богдан	Брувер, Ме.
	Стельмах Ігор	Ґластонбирі, Кон.
	Швець Сергій	Вест-Гартфорд, Кон.
	Теслюк Володимира	Гартфорд, Кон.
	Валеґа Микола	Бінґгамтон, Н. Й.
	Чорней Ала і Ігор	Орадел, Н. Дж.
	Хома Платон	Іст-Гейвен, Кон.
	Ґут Анна	Мортавн, Вт.
	Гнатчук Всеволод	Фрейзер, Миш.
	Клюфас Михайло	Павтакет, Р. Ай.
	Коритовський Володимир	Стерлінґ-Гайтс, Миш.
	Косович Віра	Сан-Франціско, Каліф.
	Лончина Орися	Ралей, Пн. К.
	Огар Василь	Беверлі-Гілс, Миш.
	Пільгуй Дмитро	Філядельфія, Па.
	Понціч Андрій	Лонґ-Айленд-Сіті, Н. Й.
10 дол.	Захарчук Ева	Венгам, Мас.
5	Аврамчук-Клим Ія	Вест-Лафаєт, Інд.
	Бучинська Катерина	Савтпорт, Пн. К.
	Фігурський Леон	Йонкерс, Н. Й.
	Яремчук Юрій	Істон, Па.
	Яросевичі Дарія і Мирон	Давнерс-Ґров, Іл.
	Копельців Василь	Коламбус, Огайо
	Кривий Володимир	Е.-Бріджвотер, Мас.
	Кузьма Петро	Роокі-Гіл, Кол.
	Лень Мирослав	Норт-Роялтон, Огайо
	Марущак Ілько	Дірборн-Гайтс, Миш.
	Осадца Степан	Віліямсвіл, Н. Й.
	Поповський Остап	Коговс, Н. Й.
	Пришляк Теодозій	Вест-Сенека, Н. Й.
	Січ Дмитро	Алфред-Стейшен, Н. Й.
	Стадник Степан	Чикаґо, Іл.
	Ступар Теодор	Ля Порте, Інд.
	Тарнавська Анна	Ґлен-Ґарднер, Н. Дж.
	Терлецький Юрій	Марана, Аріз.
	Тимюк Дмитро	Балтимор, Мд.
	Баран Михайлина	Напанок, Н. Й.
	Братач Євген	Вест Палм Біч, Фл
	Чабан Михайло	Кліфтон, Н. Дж.
	Цимбал Віктор	Центр-Лайн, Миш.
	Демків Михайло	Вапінджерс-Фолсл, Н. Й.
	Дусанівський Богдан	Бафало Н. Й.
	Дигдало Володимир	Трой, Миш.
	Дика Людмила	Блерставн, Н. Дж.
	Дзидзан Надія	Чикаґо, Іл.
	Федорко Любомира	Редфорд, Миш.
	Гайдук Дмитро	Висконсин Делс, Виск.
	Глива Дмитро	Янґставн, Огайо
	Головінська Марія	Томс-Рівер, Н. Дж.
	Головата Іванна	Венис, Фла.
	Грушецький Дмитро	Вестчестер, Іл.
	Григорович Симон	Карні, Н. Дж.
	Якима Володимир	Парма, Огайо
	Кандюк Богдан	Ґлен-Спей, Н. Й.
	Кравців Ярослав	Норт-Провіденс, Р. Ай.
	Кравчук Анна	Норт-Порт, Фла.
	Кузьмів Данієла	Ґлен-Бурней, Мд.
	Легета Стефанія	Ворен, Миш.
	Леськів Ярослав	Френчтавн, Н. Дж.
	Лобур Віліям	Ріджвуд, Н. Й.
	Лилак Микола	Рочестер, Н. Й.
	Маленчук Марія	Сиракюз, Н. Й.
	Мельникович Михайло	Парма, Огайо
	Мікол Едвард	Стемен-Айленд, Н. Й.
	Мірутенко Василь	Гаресвіл, Миш.
	Олесницький Юрій	Томс-Рівер, Н. Дж.
	Паламар Галина	Філядельфія, Па.
	Підперигора Ельвіра	Елкінс-Парк, Па.
	Поліщук Петро	Чіктоваґа, Н. Й.
	Продивус Олекса	Белв'ю, Неб.
	Рудник Авґустин	Монровія, Каліф.
	Шурин Іван	Рочестер, Н. Й.
	Струць Роман	Калґарі, Канада
	Струць Іван	Чикаґо, Іл.
	Стрижаковська Ольга	Трентон, Н. Дж.
	Трач Ірина	Етобіко, Он., Канада
	Трешньовський Роман	Ен Арбор, Миш.
	Вігак Василь	Ютика, Н. Й.
	Волошук Петро	Дорчестер, Мас.
	Винницька Патриція	Бетлегем, Па.
	Яворська Лариса	Юніон, Н. Дж.
	Захарко Богдан	Овшенсайд, Н. Й.
	Залиба Ірина	Мінеаполіс, Мін.
	Журак Анастазія	Ню-Гайд Парк, Н. Й.
2	Олійник Катерина	Чикаґо, Іл.
	Разом:	**3,732.00 дол.**

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи" – найстаршої української газети в світі.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net*

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKSANAUNA@COMCAST.NET

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
5 Stable Lane tel./ fax: (908) 782-5451
Flemington,N.J 08822
Email:eugenemaria@comcast.net

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів **172-го** відділу УНСоюзу

З днем 1-го червня 2009 року обов'язки секретаря 172-го відділу перебрав новий секретар

СТЕПАН ВЕЛЬГАШ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mr. Stephan Welhasch
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054
(973) 292-9800 ext. 3036

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

APON MUSIC and VIDEO
P.O. Box 3082, Astoria, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

Концерт пісень В. Івасюка.
Apon – 7825. Палац „Україна" в Києві.
17 річниця Незалежности 2017.
Улюблені пісні 50-60 років 7826.
Серія „Роксоляна" 7811/7823 VHS-DVD

Щоб попасти цього літа до найбільш популярних розважальних осель, користуйтесь DirectPay[sm]

Як далеко можна мандрувати влітку з $10,000?
Запишіться на нашу літню лотерею, оплатіть принайменше 3 рахунки програмою DirectPay[sm] на протязі червня-липня 2009 року.
За кожний оплачений таким чином рахунок отримаєте "квиток" на лотерею.

З кожною оплатою отримуєте "квиток" і збільшуєте свої можливості виграти:

Головний Приз – $10,000
Перший виграш – $1,500 в подорожевих сертифікатах
Другий виграш – Garmin® nüvi® 765T GPS Unit
Третій виграш – $100

Ще сьогодні зайдіть на нашу інтернет сторінку Selfreliance.Com і запишіться на програму оплат рахунків DirectPay[sm].

Для участі не вимагаються покупки. Лотерея закінчується 7/31/2009. Кваліфікуються лише легальні мешканці США, які проживають в одному із 50 штатів або ДК віком від 18 років і мають в наявності дійсний легально виданий номер Соціального Забезпечення (Social Security). Дана лотерея повністю підлягає офіційним правилам, з якими можна ознайомитись через інтернетну сторінку http://sweeps.pscufs.com/rules .Лотерея не дійсна в Пуерто Ріко (Puerto Rico) і поза межами США або на територіях де проведення такої є заборонено законом. Для участі в лотереї необхідно оплатити 3 рахунки через інтернет, вживаючи програму DirectPaysm (треба зайти на сторінку Кредитівки www.Selfreliance.com і через DirectConnectsm вийти на DirectPaysm) між датами 1 червня і 31 липня, 2009 року. Максимальна кількість квитків на особу - 30. Реєстрація на DirectConnectsm вимагається. Фотографія отримана від Garmin.

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

• ЗНАЙОМСТВО •

Гарна українка, 50+ громадянка, шукає може Тебе. Who knows. Спіши жити, життя таке коротке. Жіноча ніжність і тепло змінить твоє життя, повір. Подзвони, не пошкодуєш.
862-262-6972, Катерина.
Дзвонити до 9 веч.

Український кавалер 38 років, греко-католик, познайомиться з українкою з метою одруження.
Тел.: 1(519) 836-1135

• РІЗНЕ •

Ремонтуємо і перероблюємо хати, помешкання, пивниці, паркети, кафлі, шідрак, шпахлювання, малювання.
Тел.: (201) 437-3227 • (646) 279-1910
Тарас

*Куплю **картини** старих українських мистців до своєї приватної колекції. Оплата за домовленістю.*
Тел.: (312) 330-0956
Михайло

Понад 30,000 читачів щотижня дивляться на наші реклями!
Реклямуйтеся!

Реклама – ключ до успішного бізнесу!

Іван Кривуцький був видатним учасником визвольної боротьби

В ніч з 12 на 13 травня пішов з життя Іван Кривуцький. Похорон відбувся 16 травня в селі Сокільники під Львовом.

Іван Кривуцький-„Аркадій" – яскрава особистість українського визвольного руху, один із організаторів визвольної боротьби на Закерзонні, багатолітній в'язень сталінських таборів, учасник Норильського повстання та автор численних публікацій.

І. Кривуцький народився 21 жовтня 1921 року в селі Аксманичі під Перемишлем. Походив з громадсько-активної родини, його дід упродовж 22 років був війтом на селі. Батько воював під час Першої світової війни в австрійській армії і перебував у російському полоні на Великій Україні.

Іван був другою дитиною з сімох. Мати померла, коли йому було 16 років. В роки польської окупації навчався у Перемиській гімназії, а за більшовицької, в 1939-1941 роках, закінчив середню школу.

В липні 1941 року І. Кривуцький вступив до Організації Українських Націоналістів. Про це рішення він написав у своїх спогадах: „Я ніколи не думав стати якимсь активним громадським діячем чи політиком, поза математикою нічого не бачив, але відчував, що життя якось мимоволі затягує мене туди і що в такий відповідальний час не можна бути пасивним".

В лютому 1942 року І. Кривуцький влаштувався на роботу в Перемишлі в „Союз кооперативів" бухгальтером. Його допомогою євреям з ґетто, які працювали на складах, зацікавилось ґестапо, й І. Кривуцький був змушений перейти на нелеґальне становище. Згодом, за дорученням проводу ОУН Перемищини, він став працювати перекладачем документів при Повітовій комендатурі української поліції в Перемишлі. На нього було покладено обов'язки керівництва мережею ОУН на станицях поліції повіту і зв'язку з тереновим проводом Перемищини. Восени 1943 року він знову був змушений піти у підпілля.

У липні 1944 року І. Кривуцький відмовився від пропозиції еміґрувати на Захід, і з наближенням радянсько-німецького фронту долучився до формування відділів УПА. Тоді він прийняв організаційний псевдонім „Аркадій". Він був інструктором під час військового вишколу відділів УПА на Буковому Берді та брав участь в Карпатському рейді куреня Василя Мізерного-„Рена".

Від листопада 1944 року до квітня 1945 року на „Аркадія" було покладено обов'язки відродити підпілля і організувати відділи самооборони для захисту українського населення від нападів польських збройних формувань на теренах Перемищини. Від 19 квітня 1945 року займав пост районового керівника Служби Безпеки ОУН і одночасно референта для особливих доручень при надрайоні „Холодний Яр" на Перемищині. Зокрема 29 квітня 1945 року „Аркадій" брав участь у переговорах з польським антикомуністичним підпіллям, завдяки яким вдалося припинити польські напади на українські села Перемищини.

16 вересня 1947 року І. Кривуцький був посланий до Західної Німеччини з метою доповісти керівництву ОУН в еміґрації про ситуацію на Закерзонні після антиукраїнської Акції „Вісла" та отримати інструкції щодо подальших дій. Однак, І. Кривуцькому це завдання виконати не вдалося – у зв'язку з арештом на території Чехословаччини.

Упродовж перших дев'яти місяців ув'язнення він зазнав допитів у більш ніж 10 в'язницях чотирьох держав: Чехословаччини, Польщі, Австрії та СРСР. Між іншим, він певний час сидів в одній камері з Климентієм Шептицьким. Згадуючи у споминах про своє перебування в київській тюрмі І. Кривуцький писав, що під час допитів йому перешкоджали спати три-чотири місяці поспіль і майже довели до сліпоти, доки не підписав протоколу з вигаданими злочинами.

У червні 1948 року його засудили до 25 років таборів і п'ять років позбавлення громадянських прав. Покарання відбував у таборах Норильська – на Крайній Півночі. В березні-травні 1953 року І. Кривуцький став одним з активних учасників Норильського повстання, яке хоч і було придушене, але все ж відчутно похитнуло систему ҐУЛаґу.

Після перегляду справи І. Кривуцького Виїзною сесією Верховного Суду СРСР, 26 грудня 1955 року він вийшов на волю. Невдовзі створив сім'ю. Дружина Людмила – також колишній в'язень Норильська та учасниця визвольної боротьби. У 1960 році у них народився син Ігор, а у 1964 році – дочка Ірина.

У 1964 році І. Кривуцький закінчив Всесоюзний заочний політехнічний інститут у Москві і влаштувався у Норильську у конструкторське бюро.

У 1973 році з родиною переїхав на Україну, до Черкас, де прожив 22 роки. У 1994 році померла дружина, а І. Кривуцький переїхав на постійне місце проживання до Сокільник біля Львова. Одружився вдруге – на Марії Теслі-Павлик (псевдо „Мотря"), яка теж була активною учасницею української визвольної боротьби.

Після каторжних поневірянь І. Кривуцький зберіг феноменальну пам'ять і зумів написати докладні спогади про свою участь у визвольній боротьбі та про перебування в ув'язненні, через кілька десятиліть після цих подій.

В роки незалежности вийшли друком три книги споминів І. Кривуцького: „Де срібнолентний Сян пливе", „За Полярним колом", „Наша Іванка", а також дві брошури: „Добровільне" переселення українців з Надсяння (1944-1946)" та „Чого не сказала Марічка у своїх спогадах".

І. Кривуцький часто публікувався в пресі, зокрема в часописах „За вільну Україну", „Українська газета", „Черкаси", „Україна", „Наука і культура", „Гомін України", „Свобода", брав участь у створенні документальних історичних фільмів, останній з яких – „Загадка Норильського повстання". *(Майдан-ІНФОРМ: http://maidan.org.ua/static/news)*

Добре слово про добру людину

21 червня минає рік, як у Клівленді, Огайо, відійшов у вічність Вірослав Лобур – уродженець села Гарбузова, що в Зборівському районі на Тернопільщині. Хоч доля закинула його за океан, душею й помислами він був в рідному краї, ідеалами якого жив, і, як подвижник національного пробудження, виділяв для нього щедру матеріяльну допомогу.

Буваючи в Україні, В. Лобур не раз відвідував у селі Пляшевій під Берестечком пантеон „Козацькі могили" й допомагав фінансово у впорядкуванні цього історичного заповідника. З його ініціятиви в США створено Українсько-американський комітет сприяння меморіялові „Козацькі могили".

Щоб привернути увагу керівництва незалежної України до цієї духовної святині, з метою надання державної допомоги для її відбудови, він не раз звертався з листами до уряду, народних депутатів і письменників, і сам, як приклад, надав фінансову підтримку на друкування книги „Національний пантеон „Козацькі могили", виданої в Луцьку в 2003 році накладом 2,000 примірників. Книга є важливим джерелом до історії рідного краю, що розкриває невідомі сторінки безсмертя козацької слави.

В. Лобур спричинився до видання унікального „Яворівського фотоархіву УПА" – книжки, яка читається не тільки словами, а й серцем.

Своєю пожертвою він допоміг збудувати в рідному селі Гарбузові церкву, придбати для неї новий іконостас, спорудити каплички й джерело, символічну могилу борцям, які віддали життя за волю України, меморіяльний знак на місці повстанської криївки, в якій у нерівному бою з карателями в 1951 році загинули чотири повстанці.

Патріярх Київської і всієї України Філарет у 2004 році нагородив В. Лобура орденом св. рівноапостольського князя Володимира Великого 3-го ступеня, який вручив йому в Георгіївському храмі на Козацьких могилах в Берестечку Владика Рівненський і Острозький Даниїл, а Владика Василь Семенюк – Єпарх Тернопільський і Зборівський, нагородив його грамотою-подякою, благословивши на добрі й святі діла.

Був він вродливим і мудрим, добрим і щедрим, турботливим сім'янином. Любив рідне село, людей і неньку Україну.

У смутку й скорботі низько схиляємо голови перед пам'яттю дорогого нам В. Лобура й просимо всіх, хто його знав і пам'ятає, помолитися за його світлу й добру душу!

Від Тернопільської обласної організації „Меморіял" –
Богдан Хаварівський,
від Всеукраїнської Ліґи Українських Жінок –
Надія Каменюк,
від жителів села Гарбузів –
В. Берегуля

Св. п. Вірослав Лобур

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність, 21 червня 2008 р.,
нашого найдорожчого і незабутнього

СВ. П.

ВІРОСЛАВА ЛОБУРА

В щоденних молитвах наших просимо Всевишнього за спокій Твоєї душі. Ти і надалі залишився з нами вічно люблячий і вічно живий. Пам'ять про Тебе не згасає.

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

будуть відправлені в:

- **Українській греко-католицькій катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо, 21 червня 2009 р. о год. 8-ій ранку;**
- **Патріяршому соборі Воскресіння Христового у Києві, 20 червня 2009 р.;**
- **Соборі св. Юра у Львові, 20 червня 2009 р.;**
- **рідному селі Гарбузові, Тернопільська обл., церква св. Миколая, 21 червня 2009 р.;**
- **церкві Архистратига Михаїла в Тернополі, 20 червня 2009 р.;**

Дружина Люба з дітьми і внуками.

На Вічну Пам'ять Побратимові Вірославу.

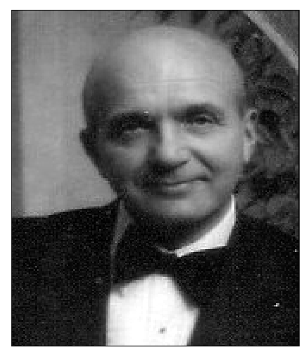
Ти не знав дороги вбік –
Вверх Твоя дорога.
І весь свій короткий вік
Ти ішов до Бога.

Хрест свій комусь не давав –
Тяжка була ноша –
Завжди вірив, завжди знав, –
Така воля Божа!

Ти в своє життя вложив
Любов безграничну...
Ти пішов. Нам залишив
Біль! І пам'ять вічну!!!

Прийміть вислови глибокого співчуття у Вашому горі!

Від родини Маринців
Чикаґо, 23 червня 2008 р.

З глибоким жалем і смутком повідомляємо, що в п'ятницю, 5 червня 2009 р. у Оранж, Конн., відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДЗЯДЗЬО І БРАТ

СВ. П.

ЗЕНОВІЙ МАНДИЧ
МЕЛЬНИЧУК

нар. 6 серпня 1924 р. в Коломиї, колишній старшина 1-ої УД УНА.

Залишилися у глибокому смутку:

дружина	**– ІРЕНА (ОРИСЯ) з дому ДЗЮБІНА**
сини	**– ІГОР з дружиною ВАЛЕНТИНОЮ**
	– МИРОН з дружиною РЕНАТОЮ
дочки	**– ОКСАНА з чоловіком МИХАЙЛОМ ГУБЧАКОМ**
	– ХРИСТИНА з чоловіком ФРЕНКОМ САНТОРЕ
внуки	**– ОЛЕКСАНДР**
	– ДАРІЯ
	– ГРИГОРІЙ
	– ТОМАС
	– КАТРУСЯ
	– ДАНИЛО
	– КРІСТЕН
	– АРІЯННА
	– ХРИСТИНА
сестра	**– ІРИНА БРЕЄВА в Україні**
родини	**– ДЗЮБІНА, БИСТРЯНИК, ЗІНИЧ, ВЕЛИЧКО і МЕЛЬНИЧУК**

Вічна Йому пам'ять!

АероСвіт
Головний спонсор

Головний спонсор

Під патронатом Посольства України
Українська Народна Фундація
запрошує на

17-19 ЛИПНЯ 2009

Фестиваль Української Культури на Союзівці

Власний «шоу»-спектакль РУСЛАНИ в суботу

Танцювальна школа ім. Роми Прийми-Богачевської · **Гурт Олега Кульчицького**-Львів · Бандурист **Віктор Мішалов** · хор **Думка**-НЙ · **Людмила Фесенко** · естрадна співачка **Надя Кобеляк** · танцювальні ансамблі **«Іскра»**-Випані і **«Золотий Промінь»**-Гартфорд · ведучі **Джордж Дзундза**, з телевізійних серіялів “Grey’s Anatomy” і “Law & Order,” і **Ліда Кульбіда** · та багато більше · цілоденні програми · концерти щодня · забави з оркестрами **«Заграва»** і **«Грім»** · смачні страви · ярмарок · чемпіонат вареників – ведучий **Саша Ґутмахер**

За інформацією звертайтеся –
845-626-5641 (Союзівка)
email: soyuzivka@aol.com
www.soyuzivka.com
Soyuzivka Heritage Center
216 Foordmore Rd
Kerhonkson, NY 12446

у випадку браку кімнат на Союзівці, просимо замовляти кімнати у сусідньому готелі
Hudson Valley Resort--888-9HUDSON
Маршрутка буде курсувати між Союзівкою і готелем у суботу від ранку до закінчення забави.
Автобуси від Брайтон Біч до Союзівки:
New Tours Agency-718-943-6400
www.newtours.us